Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

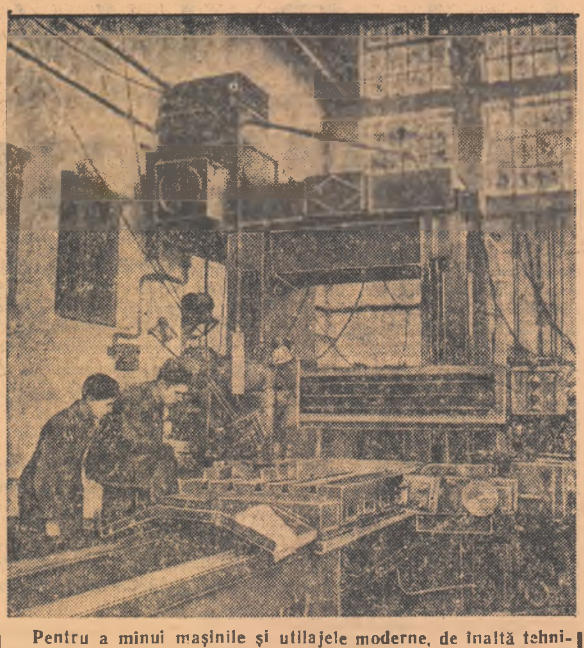
Anul XII, Seria II-a, Nr. 2338 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 10 noiembrie 1956

*

Citiți în pag. II-a:

Literatură — Artă

*

Pentru a minui mașinile și utilajele moderne, de înaltă tehnicitate cu care este inzestrată întreprinderea de reparare de utilaje și mecanisme din Reghin trebuie să ai o înaltă calificare profesională. Tinerii de aici se străduiesc să-și însușească din ce în ce mai bine tainele meseriei pentru a smulge de la mașini tot ceea ce pot da.

In fotografie: tovarășul Arpad Hamusz și elevul său Zsigmond Istvan lucrînd la o raboteză sovietică o piesă pentru locomotive.

Comemorarea marelui Gorki

Academia R.P.R. a ținut vineri după-amiază o ședință comemorativă cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la moartea marelui scriitor A. M. Gorki.

Au participat acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. I. Murgulescu, ministrul Invățămîntului, acad. Șt. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., și alți academicieni, membri corespondenți și colaboratori științifici ai Institutelor Academiei, oameni de cultură, studenți etc.

Ședința a fost prezidată de acad. Iorgu Iordan, membru al Prezidiului Academiei R.P.R.

Scriitorul Al. Philippide, membru corespondent al Academiei R.P.R., a dezvoltat comunicarea „Gorki, povestitor", iar prof. univ. M. Novicov, director adjunct al Institutului de istorie literară și folclor, comunicarea: „Maxim Gorki — întemeietorul al realismului socialist".

Sub steagul păcii și al prieteniei

Intr-o zi de toamnă, la sfîrșitul războiului, într-una din cele mai mari săli ale cețoasei capitale de pe malul Tamisei s-au adunat tineri veniți din 63 de țeri. Au venit atunci la Londra tineri în haine militare pe care mai era încă proaspăt colbul tranșeelor, tineri partizani, tineri cu obrajii supți de lipsurile suferite în timpul războiului, cu ochii întunecați de ororile pe care le văzuseră. Aveau însă inima tînără, caldă, optimistă. Războiul se sfîrșise și erau hotărîți să lupte pentru a-l zădărnici pe vecie, pentru ca florile prieteniei și ale păcii să înflorească peste tot pămîntul, pentru ca tînăra generație să poată trăi fără coșmarul morții.

...Sînt 11 ani de atunci. Dar în fiecare an tinerii din toată lumea sărbătoresc ziua cînd s-a născut Federația Mondială a Tineretului Democrat ca pe prima zi de viață și de luptă a tinerei generații ieșite din urgia războiului.

10 noiembrie este Ziua Mondială a Tineretului.

Cei 11 ani de luptă pentru idealuri de progres, prietenie și pace, scurși de la înființarea F.M.T.D., au justificat pe deplin existența acestei mari organizații internaționale a tineretului. In anii aceștia, F.M.T.D. s-a dovedit o consecventă apărătoare a năzuințelor celei mai arzătoare de pace, prietenie, libertate ale tineretului de pretutindeni.

F.M.T.D. a fost inițiatoarea organizării unui ajutor concret pentru tineretul din colonii, fiind sprijinitoarea consecventa a năzuințelor de libertate și independența a popoarelor coloniale. Din inițiativa Federației în fiecare an la 21 februarie se serba Ziua Solidarității Internaționale cu tineretul luptător din colonii, iar începînd din 1957, această zi se va sărbători la 24 aprilie. F.M.T.D. a chemat tineretul de pretutindeni să acorde ajutor concret, material tinerilor din țările asuprite de colonialiști. Astfel, cu sprijinul F.M.T.D. a fost organizat un „Fond internațional de solidaritate" în folosul tinerilor din colonii. Tot F.M.T.D. a fost inspiratorul acțiunilor de solidaritate mondială a tineretului cu lupta tinerilor antifranchiști spanioli.

Nu odată Federația noastră și-a ridicat glasul pentru apărarea drepturilor tineretului împotriva nedreptăților sociale la care este supusă tînăra generație din țările capitaliste. Caci în programul ei de luptă, pe care-l duce consecvent la îndeplinire se prevede lupta pentru îmbunătățirea vieții tinerilor muncitori și țărani crunt exploatați în țările capitaliste și coloniale. In acest domeniu F.M.T.D. a inițiat numeroase acțiuni pe plan internațional. In august 1948, la Varșovia s-au adunat tineri muncitori din 46 de țări, pentru a discuta problemele legate de condițiile lor de viață și de muncă, probleme ale îmbunătățirii acestor condiții. Cinci ani mai tîrziu, în martie 1953, în capitala Austriei, tineri din 71 de țări s-au întrunit la Conferința internațională pentru apărarea drepturilor tineretului lumii. In prevederile Conferinței se enumerau drepturile pentru care militează tinerii de pretutindeni și care în țările capitaliste nici pe departe n-au fost realizate: dreptul la muncă, salariu egal la muncă egală, îmbunătățirea salariilor, concedii anuale plătite, posibilitatea de a învăța o meserie, pămînt pentru tinerii țărani, dreptul la educația generală, dreptul tinerilor de a-și crea organizațiile lor, egalitatea deplină a femeii și bărbatului, condamnarea discriminării rasiale, de vîrstă și de orice fel.

O altă manifestare care s-a bucurat de popularitate în rîndurile tineretului lumii a fost Intîlnirea internațională a tineretului sătesc care s-a ținut tot la Viena în decembrie 1954, cu participarea tinerilor din 69 de țări.

F.M.T.D. a fost de asemenea inspiratoarea seminariilor internaționale pe profesii ale tineretului unde se dezbat problemele legate de condițiile de muncă ale tineretului din diferite țări, în scopul cunoașterii reciproce, a strîngerii rîndurilor în lupta pentru o viață mai bună. Un astfel de seminar — cel al tinerilor muncitori — s-a ținut chiar în vara acestui an în țara noastră.

In centrul activității F.M.T.D. stă lupta pentru pace. Este lesne de înțeles acest lucru. Cine oare sînt mai interesați în realizarea și menținerea păcii în lume decît tinerii?

Exprimînd năzuințele tinerilor din toate țările, F.M.T.D. a luat și ia parte activă la toate inițiativele partizanilor păcii. La chemarea F.M.T.D., în întreaga lume tineretul a pornit o entuziastă acțiune de strîngere a semnăturilor pe Apelurile adresate omenirii de către Consiliul Mondial al Păcii. Sub egida F.M.T.D., zeci de mii de tineri germani participă la lupta împotriva reînvierii Wehrmachtului, împotriva remilitarizării Germaniei. De un mare succes s-a bucurat Conferința Tineretului din Europa împotriva „Comunității defensive europene" care s-a ținut în primăvara anului 1954 la Berlin. Tinerii de diferite opinii politice, care au venit din 23 de țări, au fost unanim de acord să-și unească forțele în vederea sprijinirii ideii realizării unei securități colective a Europei.

De cîte ori au încercat imperialiștii să ațîțe din nou rugul unui război, F.M.T.D. a fost printre acele forțe democratice care s-au ridicat cu fermitate în apărarea păcii. Cine nu cunoaște participarea activă a F.M.T.D. la lupta pentru încetarea agresiunii imperialiste din Coreea și Vietnam! F.M.T.D. își ridică puternic glasul astăzi cerînd libertate pentru popoarele algerian și cipriot. In zilele acestea, cînd Anglia, Franța și Israelul au dezlănțuit mîrșava agresiune împotriva poporului egiptean, cînd tunurile au început din nou să bată, de astă dată pe malurile Canalului de Suez, cînd bombele sfărîmă casele și omoară locuitorii pașnici ai orașelor egiptene, F.M.T.D. este alături de lupta dreaptă a poporului egiptean iubitor de libertate.

Una din manifestările FMTD care se bucură de o largă popularitate în toate țările lumii, sînt Festivalurile Mondiale. La fiecare doi ani, zeci de mii de tineri veniți din diferite țări s-au adunat la Praga, la Budapesta, la Berlin, la București, la Varșovia pentru a-și exprima dragostea lor de pace, dorința de a trăi în prietenie. Aceste Festivaluri au marcat de fiecare dată o creștere considerabilă a rîndurilor și a influenței Federației noastre. Actualmente în toate țările lumii au început pregătirile pentru Festivalul care va avea loc în 1957 la Moscova.

Cunoscînd cu aceste prilejuri mai îndeaproape viața tineretului din U.R.S.S. și din celelalte țări socialiste, tinerii din țările capitaliste și coloniale și-au exprimat admirația față de realizările țărilor lagărului socialist. Iată de ce, din zi în zi este mai mare atracția pe care o are viața luminoasă a tineretului din țările socialiste în rîndul tinerilor exploatați de industriași, de moșieri, de colonialiști.

Lupta pentru pace dusă de F.M.T.D., pentru colaborare internațională, pentru o viață mai bună a adus alături de Federație milioane de noi aderenți. Dacă în 1945 numărul membrilor F.M.T.D. era de 30.000.000 de tineri din 65 de țări, astăzi el se ridică la 85.000.000 de tineri din 97 de țări. Este demn de remarcat de pildă, că la recenta sesiune a uneia din organizațiile internaționale de tineret, WAY (Adunarea Mondială a Tineretului), numeroase glasuri s-au ridicat pentru colaborarea cu F.M.T.D. S-a dovedit chiar și acolo că în toate țările se ridică forțe înaintate ale tineretului, care sînt gata să se înțeleagă în ceea ce privește apărarea păcii, cu tinerii din orice țară. Sesiunea Comitetului Executiv al FMTD, care s-a ținut nu de mult la Sofia, a elaborat o serie de măsuri privind o colaborare și mai largă pe viitor a F.M.T.D. cu celelalte organizații tinerești neafiliate.

Ziua de 10 noiembrie are o dublă semnificație. In această zi începe Săptămîna Internațională a Studenților organizată sub egida Uniunii Internaționale a Studenților, organizație care unește circa 6 milioane de studenți din 72 de țări.

Studenții din lumea întreagă au ales ca săptămînă a lor zilele de 10—17 noiembrie pentru a omagia astfel pe colegii lor care au căzut la 17 noiembrie 1939 pe străzile Pragăi, în lupta împotriva ocupanților hitleriști. Doi ani după acest eveniment — tot la 17 noiembrie — studenții englezi și cehoslovaci s-au întrunit la Londra și au

„Scînteia tineretului"

(Continuare în pag. 3-a)

Din munca și viața tinerilor petroliști

Notițe de la o consfătuire a tineretului schelei Urlați

Brigăzile — exemplu al muncii colective

De cîteva luni schela Urlați raportează zilnic: „planul îndeplinit, peste plan ...atitea și atitea tone". Aceste cuvinte oglindesc munca harnică a petroliștilor acestui orășel prahovean.

Printre ei sînt mulți tineri. Faima unor brigăzi de tineret a trecut de mult hotarele schelei. Brigada mecanicilor de la garajul utilajului greu a înregistrat astfel în graficul realizărilor sale pe luna trecută o importantă depășire de normă, printr-o mai bună organizare a muncii, care constă în repartizarea judicioasă a sarcinilor pe fiecare tînăr în parte, ca și în eșalonarea corectă a operațiilor de montaj sau reparare.

La intervenții lucrează brigada condusă de utemistul Călin Pandele. Munca și realizările ei (160 la sută depășire medie a normei) constituie mîndrie și imbold pentru numeroase colective de muncitori din secția respectivă.

Economii

Tinerii de la intervenții au desbătut în dese rînduri felul în care ar putea să dea mai mult țiței. Depășirea sarcinilor de plan cu 50 la sută deși e destul de importantă, nu i-a mulțumit. „Ce-ar fi dacă am începe să recuperăm țiței de prin batale?" — s-au întrebat ei cu cîtva timp în urmă. La consfătuire utemistul Dumitru Ureche a spus: „In ultimele trei luni noi am recuperat cîte o tonă de țiței de fiecare tînăr. Cine sînt fruntașii? Desigur că utemiștii Gigioiu Ion, Munteanu Gavrilă, Toleapă Ion, sînt numai cîteva nume". Dar băieții nu s-au mărginit numai la recuperarea țițeiului. Ei s-au hotărît să întreprindă și o altă acțiune! Care va fi rezultatul ei? O cantitate importantă de fier vechi adunat și în plus un aspect mai ordonat al schelei

Comitetul U.T.M. a mai venit în acest sens cu o propunere: să se treacă la dezgroparea unor conducte nefolosite.

Absolvenții

In schelă au venit numeroși tineri absolvenți, unii din facultăți iar alții din școli medii. Cei mai mulți au îndrăgit meseria de petrolist și muncesc cu pasiune. Inginerul utemist Nicolae Pușcoiu, șeful serviciului tehnologic, e cunoscut de aproape toți petroliștii din Urlați. Cît de pasionat este de meseria sa o pot spune și cei care îl văd pe la brigăzi, stînd de vorbă cu oamenii, pe la parcuri, discutînd cu parcagiii, dînd sfaturi unor tineri sau ascultînd la rîndu-i sfaturile unor petroliști mai bătrîni.

Ștefăniță Mircea e șeful secției electrice. In urma unei acțiuni întreprinse de acest tînăr inginer ajutat de cîțiva tovarăși, în vederea echilibrării puterii instalate a motoarelor cu puterea necesară la sonde, s-au adus schelei economii de energie electrică de cca. 500.000 lei.

Cei pe care îi interesează problemele privind cabinetul tehnic se consultă cu utemistul Anghel Alexandru, absolvent al unei școli medii. Sarcina aceasta el a căpătat-o în urma unei activități rodnice dusă în cadrul unei brigăzi, apoi ca maistru dinamometror.

Sînt însă și în schela Urlați tineri pe care îi „pasionează" mai mult timpul petrecut în birou. Utemista Tudor Aristița nu ar pleca nici în ruptul capului din birou prin schelă, acolo unde e nevoie de aportul său ca tehniciană. Să nu se creadă cumva că face și aici o muncă de specialitate. Toată „tehnica" e ținerea evidenței unor fișe.

Dacă n-ar fi...

In atelierul mecanic a venit acum vreo doi ani un tînăr mic de statură și vioi,pe nume Ion Catrinescu. Voia să se facă strungar. Maistrul, comunistul Sandu Vasile, tinerii strungari Marica Ion, Sersea Nicolaie și alții sînt bucuroși să-l ajute să pătrundă tainele meseriei. Dar el și-a găsit un „prieten", tovarăș de chiul — Mateescu Pavel. Iși petrec vremea împreună. Ba se plimbă în curtea atelierelor, cu mîinile în buzunar, ba își fac de lucru cine știe pe unde, de îi caută tovarășii lor pînă amețesc.

Șoferii de la garajul auto îl cunosc bine pe tînărul Popescu Victor. Sînt puțini cei care n-au avut de furcă cu el. Unii au încercat să-l învețe cum să se poarte cu oamenii, cum să-și respecte tovarășii săi de muncă. Asta lui Popescu îi intră printr-o ureche și-i iese prin cealaltă. La cîteva minute după ce ascultă liniștit povețele vreunui tovarăș, poate fi auzit vorbind altuia obraznic. Hotărît lucru, asemenea oameni nu pot fi răbdați astfel! Șoferii s-au înțeles să nu-l slăbească nici o clipă, pînă nu s-o face băiat de treabă.

Fața-n față cu posibilitățile

Conducerea schelei și a Trustului III Ploești manifestă multă grijă pentru asigurarea unor condiții de trai corespunzătoare pentru petroliștii din Urlați. In schelă sînt trei cantine. Două dintre ele servesc cîte două meniuri. Sălile de mese inspiră respect prin curățenia lor. Proviziile pentru iarnă și-au găsit locurile în magazii.

Aproape toate dormitoarele îmbie pe locatarii lor la o odihnă plăcută. Curățenia e stăpînă aici. Cearceafurile se schimbă săptămînal. Și cei pasionați de muzică au motiv de mulțumire. La fiecare dormitor se află cîte un aparat de radio.

Aceste condiții nu au apărut din senin. Pentru asigurarea lor muncesc zi de zi tovarășii din comitetul U.T.M., comitetul sindical și de la serviciul „bunuri comune". Membrii comitetului U.T.M. se interesează de condițiile de trai ale tinerilor, discută cu cei în drept despre aceasta, vin cu propuneri și critică lipsurile ce se ivesc. In munca lor ei sînt ajutați de conducerea schelei. Un sprijin, un sfat, o sezisare, sînt bine venite.

Cu toate acestea, față de posibilități, încă nu s-a făcut totul. La consfătuire, tinerii au criticat faptul că la cantină vesela e incompletă, că în unele zile calitatea mesei e necorespunzătoare.

La consfătuirea tinerilor petroliști din Urlați a fost ridicată și problema felului în care se organizează timpul liber. Pînă acum comitetul U.T.M. nu s-a ocupat de o asemenea problemă. Or, simpla existență a bibliotecilor volante, a bibliotecii centrale, a aparatelor de radio, nu este suficientă pentru o bună organizare a timpului liber.

Cîțiva tineri au venit cu unele sugestii. Ar fi bine să se organizeze unele întîlniri cu petroliști mai încercați în meserie, care să povestească despre felul în care muncesc. Unele jocuri de societate ar găsi desigur repede adepți. Muncitorii ar fi bucuroși să participe la desfășurarea unor campionate de șah pe dormitoare.

Mijloace sînt multe. Se cere ca acestea să fie găsite și folosite de către comitetul U.T.M.

I. ȘINCA

Spectacol extraordinar cu concursul artiștilor sovietici

Pe scena Teatrului de Operă și Balet din Capitală a avut loc vineri seara un spectacol extraordinar cu concursul balerinilor sovietici Liubov Voisnis și Anatolii Tukallo, soliști ai Teatrului Academic de Operă și Balet „S. M. Kirov" din Leningrad. A fost prezentată „Fîntîna din Baccisarai", balet în patru acte, prolog și epilog de Boris Asafiev. Libretul de N. D. Volkov, după poemul cu același nume de A. S. Pușkin.

In rolul Mariei a apărut Liubov Voisnis, iar în rolul lui Vațlav, logodnicul Mariei, Anatolii Tukallo.

Din distribuție au mai făcut parte Valentina Massini, și Gelu Barbu, Ion Alexe, Ioan Grama, Lulu Ross, Lizzi Lind, Maria Vardizan, Pania Mihailov-Ranja, Cocea Nenciu, Ion Sabău, Ion Ranja, Nicolae Pantazi și alții.

Conducerea muzicală a aparținut lui Sergiu Comissiona, iar regia artistică lui Oleg Danovschi, artist emerit al R.P.R.

Spectacolul a fost îndelung aplaudat de public, interpreților li s-au oferit buchete de flori.

(Agerpres)

Intreaga putere de creație — cauzei socialismului

Adunarea scriitorilor din Capitală

Vineri seara a avut loc la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu" o adunare consacrată discutării recentelor evenimente din Ungaria, la care au participat numeroși scriitori din Capitală.

Ședința a fost prezidată de scriitorul Demostene Botez, membru în Biroul Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Acad. Mihai Beniuc, prim secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., a făcut o amplă expunere asupra evenimentelor din Ungaria, la care a asistat ca martor ocular.

A vorbit după aceea prof. univ. Valter Roman, care a fost de asemenea prezent la Budapesta în zilele acțiunilor criminale ale elementelor fasciste contrarevoluționare.

La sfîrșitul ședinței scriitorii au adoptat în unanimitate o moțiune în care se spune printre altele:

Scriitorii din București, adunați în ședință plenară în ziua de 9 noiembrie 1956, transmit un salut fierbinte forțelor sănătoase ale poporului maghiar, care, strîns în jurul guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc, nimicesc cu ajutorul frățesc al armatelor sovietice ultimele resturi ale contrarevoluției.

Scriitorii din București își exprimă sentimentul lor de indignare față de încercările pe care le-au făcut bandele contrarevoluționare de a smulge poporului maghiar cuceririle socialiste și de a restaura regimul capitalist în Ungaria. La adăpostul lozincilor democratice și speculînd o serie de revendicări juste ale oamenilor muncii, reacțiunea maghiară, cu sprijinul imperialismului, a înșelat buna credință a multor oameni din Ungaria și a dezlănțuit un măcel în care și-au pierdut viața mulți dintre cei mai buni fii ai poporului muncitor maghiar.

In aceste ceasuri grave, cînd împotriva Egiptului, care abia și-a dobîndit independența, forțele imperialiste ale Angliei, Franței și Israelului au declanșat un crunt atac, scriitorilor din Romînia le este mai limpede ca oricînd că numai prietenia cu marea Uniune Sovietică, coeziunea de nezdruncinat a familiei popoarelor socialiste și frăția dintre toate forțele democratice ale lumii pot salvgarda pacea. Oamenii cinstiți din întreaga lume își îndreaptă cu încredere privirile spre Uniunea Sovietică și spre toate celelalte țări ale socialismului și democrației.

Scriitorii din R.P.R. sînt convinși că așa gîndesc și trebuie să gîndească toți scriitorii progresiști și democrați din lume și că datoria lor supremă este de a milita mai mult ca oricînd pentru menținerea păcii și apărarea umanității și idealurilor ei democratice. Scriitorii din R.P.R. nu pot să nu-și exprime regretul că unii scriitori din Ungaria s-au lăsat ademeniți de lozincile înșelătoare ale contrarevoluției. Creatori de toate graiurile, scriitorii patriei noastre sînt convinși că scriitorii din Ungaria vor găsi forța necesară pentru a contribui la victoria socialismului în țara lor și a păcii în lume.

Scriitorii din R.P.R., recunoscători partidului clasei muncitoare și guvernului pentru înțelepciunea și fermitatea cu care conduc poporul nostru pe drumul socialismului, sînt hotărîți să-și pună toată puterea lor de creație în slujba acestei cauze. Sîntem hotărîți să luptăm din răsputeri pentru continua întărire a orînduirii democrat-populare în țara noastră. Strîns uniți în jurul partidului clasei muncitoare și a Comitetului său Central, vom contribui prin întreaga noastră activitate la cimentarea unității moral-politice dintre partid, guvern și popor; vom combate fără cruțare orice încercare dușmană de a semăna vrajba între poporul romîn și minoritățile naționale, înfierînd șovinismul, precum și orice manifestare a ideologiei burgheze. Vom continua să muncim cu și mai mare simț de răspundere pentru educarea oamenilor muncii și îndeosebi a tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Sîntem hotărîți să punem toată energia și întreg talentul nostru în slujba celor mai înalte idealuri ale omenirii — democrația, socialismul și pacea — să le apărăm cu toată forța noastră strîngîndu-ne în jurul partidului clasei muncitoare și a guvernului țării.

Numai muncind astfel ne vom dovedi vrednici de numele de scriitori ce-și pun talentul în slujba umanității.

(Agerpres)

Tîmplarii de mobilă din Tg. Mureș

La oglindă!... „Și ce cap frumos răsare. Nu-i al meu? Al meu e oare?" Da, în mobila lustruită cu grijă și pricepere, Maria Mortan se poate privi ca într-o oglindă.

Intr-o dimineață de toamnă un accelerat m-a debarcat în Tg. Mureș. Simțeam boarea fină ca un răsuflet cald al pămîntului. Aburul se ridica lin dezvelind limpezimea luminoasă a zării și clădirile mari, atelierele, coșurile fumegînde ale unei fabrici.

— Este fabrica de mobile „Simo Geza" — m-a lămurit un trecător.

Și cetățeanul stimulat de curiozitatea mea, a coborît politicos de pe bicicletă și s-a oferit să mă conducă spre intrarea în fabrică.

Tîmplarii de mobile din Tg. Mureș sînt vestiți de multă vreme și faima lor a trecut hotarele. Exista aci o tradiție păstrată cu grijă și dăruită apoi ca o moștenire prețioasă din tată în fiu: un meșteșug ajuns la o mare măiestrie. Dar acest meșteșug a căpătat acum amploare în direct raport cu dimensiunile și producția fabricii.

...Intr-un colț al fabricii se află o secție mică, adăpostită într-o clădire veche, aproape înecată între zidurile noi ale fabricii. Aci era atelierul „Szekely și Reti" ce producea mobilă vestită peste graniță. Faima ei a preluat-o acum cu forță și competență, marea fabrică de mobile „Simo Geza"...

Pornind pe cursul tehnologic al producției afli o seamă de lucruri importante. Astfel, faci cunoștință cu marile uscătorii în care vagoanele de material brut intră și suportă temperaturi de sute de grade Celsius. Printr-un observator, lucrătorul de serviciu constată tehnic dacă materialul este „gata". Din cele douăsprezece camere ies regulat la două ore douăsprezece vagoane de lemn uscat bun pentru prelucrat și fasonat. De aici pe niște linii înguste lemnul este transportat nemijlocit în hala mare de tîmplărie mecanică. La bantiguri și fierăstraie, freze și tot felul de mașini noi, se fasonează și se taie lemnul în piese mici, identice, repetate la o masivă uniformitate. Se lucrează în serie mobilă populară. Utemista Elisabeta Bodoni, fata de la mașina de nivelat, nu are decît 19 ani, dar, a cîștigat încrederea și prețuirea meșterilor. Este o demnă urmașă a vechilor meșteri de mobilă din oraș...

In întrecerea aprigă cu băieții de la secția placat, fetele de la „lustruit" nu se lasă mai prejos.

Trecem prin secția de placat. Cei cu nasul subțire, domnișoare cu batiste parfumate, n-au ce căuta aici. Mirosul tare de clei fiert, aerul încins și mai ales munca aspră și rapidă a gonit de aci pe leneși și pe chiulangii. De altfel, în brigada lui Albert Cire nu-s decît băieți unul și unul. Și în condițiile acestea grele, fără ca acestea să fie vreun argument în balanță — băieții au cîștigat două drapele; iată-le sus, împodobind mașina de presat. Este cea mai bună brigadă din fabrică, recunoscută oficial de conducerea uzinei și de comitetul U.T.M. Băieții sînt în aprigă întrecere cu fetele Anei Munteanu de la secția lustruit pentru un alt drapel pus în luptă de comitetul orășenesc U.T.M. Cine va cîștiga, nu se știe încă.

Cîte dulapuri credeți că lucrează pe zi Szekely Laslo și Kissfondy Lorincs? Treizeci!...

dar Ruzsa Alexandru și Gheorghe Șerban de la placat au început să caute un loc potrivit pentru a așeza al treilea drapel...

La montaj o brigadă de flăcăi harnici și iuți ca argintul viu bat și asamblează piesele dulapurilor de la mobila populară din „Sovata".

...Călătoria e lungă. O convențională bandă rulantă ne va plimba prin toate secțiile marei fabrici: lustruit, tapițerie, secția „export" și secția „radiofonică" — numită așa doar pentru că acolo se produc difuzoare și cutii pentru aparate de radio. O vizită amănunțită ne-ar lua mult timp chiar dacă am trece prin fabrică cu viteză.

GH. PIETRARU

Tînărul din clișeu este Hăydu Iuliu secretarul organizației U.T.M. de secție și cel mai bun frezor din fabrică.

CARNET DE ȘANTIER
IONESCU

Plouă îngrozitor, de la șase tot plouă. În tot orașul nu s-aude decît huruitul tramvaielor. Stau lipit de o tutungerie, cu un ziar de-asupra capului. Alături, doi tineri, mi se pare activiști, vorbesc de șantier. Întreb:

— Cine se ocupă de tineri?

— E unul, Ionescu...

— Ăla negriciosu, cu mustață?

Celălalt, crezînd probabil că vreau să-mi bat joc de Ionescu, mă mustră:

— Și ce dacă-i negricios? E un tovarăș de-al nostru... Apoi: nu știu cum arată, nu l-am văzut...

Iau tramvaiul spre Lacu-Sărat. Nu mai cer lămuriri, convins că nu fac drumul de pomană. Curios, trec luni la rînd în care nici nu-mi aduc aminte de Ionescu. Aud de el cu totul întîmplător și atunci simt nevoia să-l văd. Anul trecut mi-a transmis salutări de la Cerna-Jiu. Acum patru luni, de la Bicaz. „Ai salutări de la Ionescu"... fără alte lămuriri. Ionescu e un nume înduioșător de banal. Peste tot sînt zeci de Ionești, încît pentru a se deosebi unul de altul trebuie — uneori — să poarte numere de ordine: Ionescu I, II,... IX... etc. Totuși, pentru mine există un singur Ionescu: al șantierelor. Trec pe undeva, prin țară și aud: pe șantier e unul, Ionescu... Nimic nu-i de mirare. A împlinit de curînd zece ani de muncă pe șantiere. Nu i-a scăpat nici unul mai important: Salva, Bumbești, Agnita, Lunca Prutului. A fost brigadier în Iugoslavia, la Sarajevo... Apoi — Bicaz, Hunedoara, iar Bicaz, Cerna-Jiu etc. De fiecare dată cînd trece pe un nou șantier, îmi trimite salutări. Mi-a povestit cineva, un prieten de-al lui că s-a dus anul trecut să-l vadă la Cerna-Jiu. „Ionescule, i-a spus, îți faci bagajul și pleci la București, cu primul tren". „Nu, s-a împotrivit Ionescu, nu plec, că peste două zile-i inaugurarea liniei ferate..." „Sarcină... Gata! Ți-ajunge cît ai stat pe șantier. Mi se pare că o să te trimită la un raion..." „Eu la raion? a întrebat Ionescu. Nici la raion nu-i rău, dar eu cred că sînt mai de folos pe șantier... și, la drept vorbind, aici îmi place mie..." Jocul a ținut vreo cîteva ceasuri și Ionescu era mîhnit, ca niciodată. După atîția ani, aproape că nu-și putea închipui viața în afara șantierului. Seara, s-a pregătit de drum. „Pleci, Ionescule?" „Sigur, ca băiat disciplinat mă duc să le spun că nu sînt de acord. Pe urmă... știi cîte meserii cunosc?" „Măi prostule, a intervenit prietenul, ai fost decorat cu „Ordinul Muncii"... Asta-i tot". „Ei, mie toate-mi plac, dar să nu-ți bați joc de mine, că mă supăr..." N-a vrut să creadă că-i decorat pînă cînd l-au invitat la Prezidiu...

★

De la capătul liniei de tramvai pînă la șantier sînt vreo trei kilometri. Inutil să iau vreo măsură împotriva ploii. Mă resemnez cu gîndul că îndată ce o să ajung pe șantier o să intru într-o baracă, cît de cît încălzită.

Dintr-o mai veche experiență știu că pe Ionescu nu-l găsești întîia, nici a doua, uneori nici a treia oară cînd îl cauți. Dar pînă seara, cu răbdare — cine știe. Ajung și dau peste doi flăcăi care mormăie amîndoi odată: „Ionescu-i la Brăila are ședință cu pontajul..." Un al treilea, care stă la vreo trei pași lipit de zid, spune: „Sînteți voi blegi... Apoi, către mine, Ionescu mi-e văr... Acuma-i la dormitor, la capătul liniei de tramvai..."

Fiind zi ploioasă, brigadierii nu lucrează. De altfel, numai o parte dintre ei sînt repartizați să lucreze la blocuri. Cei mai mulți repară șoseaua și fac lucrări pregătitoare în vederea deschiderii unei linii ferate care să lege Brăila de viitorul combinat. Vărul lui Ionescu, Ștefan, se oferă să-mi dea toate „datele de care am nevoie". Încearcă o descriere fizică a „bătrînului".

— Vă mai spun eu ceva, dar să nu scrieți asta... Văru-meu ar putea să trăiască liniștit într-un oraș, după cît a lucrat... Dar lui îi place aici. Mă rog...

Îmi povestește, cu haz, cum l-a păcălit pe văru-său, într-o noapte:

— Îmi face mizerie, în fața celorlalți, nu se uită că sîntem veri... Așa-s neamurile de cînd e lumea: se mănîncă între ele. Ei, dar într-o noapte l-am ținut de vorbă pînă la trei — eu că plec, el că nu mă lasă — (mie-mi place să mă hîrjonesc cu el) și la vreo jumătate de ceas după ce se culcă, îl trag de nas. El, mort de oboseală. „Mă, îi zic, ți-au fugit oamenii. Patru...s-au dus la Brăila, să petreacă la o crîșmă". El mîrîia, parcă nu înțelegea ce-i spun. Cînd a priceput bine, a alergat în dormitorul băieților. Patru oameni lipsă. Îl văd că se-mbracă și-i gata s-o întindă la Brăila pe jos, că tramvaiele nu ieșiseră. Norocul lui că cei patru băieți se întorceau tocmai atunci de la lucru. Făcuseră schimb de noapte, că era vremea frumoasă.

Mă privește șiret, apoi urmează: de altfel, era o înțelegere între noi, să-l păcălim... Asta-i, ce să-i fac eu dacă-i... și face semn cu degetul la frunte.

★

Brigadierii țin ședință într-un dormitor. Ionescu stă proptit de un pat și parcă mușcă țigarea. Parcă s-a mai îngrășat un pic, dar încolo — nici o schimbare. Pantaloni de stradă, vîrîți la întîmplare în niște cizme de cauciuc retezate la genunchi, pufoaică, șapcă de postav. E un bărbat potrivit ca statură, de vreo treizeci și ceva de ani (e foarte greu să-i fixezi vîrsta) negricios, puțin adus din spate, cu mustăcioară subțire, îngrijită. Cînd mă observă se lovește cu palma peste frunte și vine întins.

— Ce mai faci?

Vrea să-mi spună numele, dar își dă seama că nu-l știe.

— Mă băiete, nu știu cum te cheamă.

— Bine, dar mi-ai trimis salutări de atîtea ori, — îi spun surprins.

— Da, sigur — se apără. Știam unde lucrezi și cum arăți. Mergeam la sigur, nu? Apoi, înviorat:

— Dacă ar fi să țiu minte toți gazetarii... oho! Toți vin la mine, dar spune-mi: ai citit vreun articol? Nimic. Vin și-mi cer să le povestesc. Un articol pe trei coloane, pe două, mai știu eu pe cîte... Nimic.

Ca să nu-i iau cumva spusele în nume de rău, se grăbește:

— Nici nu trebuie să scrie... Sînt de zece ani pe șantiere. Am învățat în timpul ăsta cîteva meserii. Dar munca mea a fost, de la început, alta: să am grijă de tineri. Asta se cheamă să fii comandant de brigăzi. Îți vin astăzi douăzeci. Se uită-n dreapta și-n stînga. Nu-i ca la mama acasă. Ei și de aici încolo de tine depinde, Ionescule, dacă o să plece ori nu. Stai zile și nopți lîngă ei. Uneori, necăjit, îmi spun: „să plece!" dar mă sperii tot eu de un asemenea gînd. Sînt tineri și neștiutori și trebuie să-i învățăm cu munca. Pînă la urmă, băieții învață meserie și vin să-ți mulțumească. Acum cîteva zile mi-au venit trei feciori dintr-un sat, tare mîndri:

— Unde-i școala?

— Care școală?

— A de subingineri...

Ei spune, să rîzi ori să plîngi? Așa cred unii că îndată ce ajung aici intră în școala de „subingineri". Firește, în iarnă se va deschide școala de calificare. Construcția combinatului va începe mai tîrziu. Deocamdată se fac lucrări pregătitoare... se clădesc blocuri pentru muncitori etc. Dar eu te asigur că din băieții ăștia care trag acum la lopată vor ieși muncitori buni, tehnicieni, ingineri. Cu cîți nu m-am luptat eu, că voiau să plece de pe șantier pentru ca apoi să-i văd ingineri? Mulți dintre băieții mei de la Hunedoara sînt ingineri. Crezi că-și mai aduc aminte de Ionescu?

— Poate...

— Poate, sigur, dar oricum ar fi — nu-mi pare rău. Eu cred că trebuie să faci bine oamenilor — și cît pot, fac. Dacă aș pleca dintre băieții ăștia m-aș simți singur... Și-apoi pînă acum nici un om nu mi-a răspuns cu rău la bine...

★

Vărul lui Ionescu vine și mă roagă:

— Să nu scrii ce ți-am spus despre el — și trage cu ochiul în spre locul unde se află Ionescu. Azi dimineață eram supărat pe el, dar mi-a trecut. Vă spun eu că-i băiat bun...

...Ionescu se pregătește de drum. Unde? La Tulcea.

Pare surprins:

— Nu știai? Îi am în grijă și pe cei de acolo... E un șantier destul de important... Trei zile din săptămînă stau aici, trei acolo... Cred că pînă la urmă o să rămîn acolo...

Ne-am despărțit, fiindcă se grăbea.

— Măi, iar nu te-am întrebat de nume. Dar nu, nu mi-l spune, fiindcă tot uit. Măi — și dacă scrii despre mine, bagă de seamă...

Acum cîteva zile am primit salutări din Năvodari...

NICOLAE ȚIC

Succes Operei de Stat din Iași!

Primul spectacol — „Tosca"

Zilele trecute Opera de Stat din Iași și-a deschis porțile. Această instituție, care de-a lungul deceniilor a fost un vis al locuitorilor cetății moldovene, trăiește azi cu o mare vitalitate, membrii ei fiind însuflețiți de un entuziasm care înfruntă și înfrînge greutățile, iar foruri ca sfatul popular local și Ministerul Culturii dau un sprijin într-adevăr călduros și puternic „noii născute" opere.

Nu a trecut nici anul de cînd a fost dată publicității Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la înființarea ei. Lunile care au trecut de atunci au fost într-adevăr „pline". Mai întîi a fost făcută o selecționare a personalului artistic. Personalul tehnic a fost mai greu de găsit, dar problema a fost rezolvată prin forțe locale.

Cu ocazia închegării colectivului Operei de stat din Iași s-a dovedit că principiul întrecerii artistice poate da rezultate deosebit de bune cu atît mai mult într-o instituție ce se organizează, în care nu există „semi-zei", monopoluri artistice" ș.a.m.d.

Tinerețea colectivului Operei din Iași are dezavantajul lipsei de experiență, are în schimb avantajul spiritului sănătos, elanului, entuziasmului, lipsei de rutină. Cu siguranță că se va afirma ca unul din cele mai bune din țară, dacă nu se va culca pe lauri, dacă va continua să fie sprijinit cu căldură și competență.

„Tosca" de Puccini a fost spectacolul de deschidere. Sala arhiplină a marcat cu aplauze puternice succesul colectivului. Primul dintr-o serie pe care o dorim cît mai mare..

Din capul locului, din atacarea puternică la orchestră a motivului baronului Scarpia, s-au evidențiat calități de seamă ale orchestrei ca: omogenitatea, precizia de atac, sonoritatea frumoasă. Brutal, răsunător, acest motiv a fost reliefat în partitură oricînd apărea, chiar mai puțin precis conturat, ca de pildă, atunci cînd în actul I Cavaradossi și Angelotti discută despre ascunzișul pe care să și-l aleagă în caz de nevoie (dacă oamenii baronului l-ar încolți pe evadat). Această grijă pentru reliefarea sistemului de „leit-motive" a caracterizat, de altfel, tot timpul conducerea muzicală a spectacolului. Este evident că Radu Botez, înzestrat cu un autentic talent, cu temperament dirijoral, are o concepție unitară despre dramaturgia muzicală a operei, pe care știe să o folosească în scopul gradării tensiunii emoționale. Nu numai linia mare impresiona la orchestră, ci și cultivarea atentă a amănuntului, a nuanței, arta de a cînta frumos, plastic, în mezzo-forte. Orchestra tînără a Operei de stat din Iași a izbutit să se ridice de la bun început la acel frumos nivel de realizare pe care-l întîlnim, e drept, și la Teatrul de Operă și Balet, dar numai arareori. Muzica lui Puccini, prea des vulgar cîntată, a răsunat emoționantă, adesea nobilă. Suplă, sub conducerea sensibilă a lui Radu Botez, orchestra susținea bine vocile și uneori le... „prindea" sau le „aștepta" dacă, din cauza emoției, soliștii se grăbeau sau intrau prea tîrziu.

Am vorbit mai întîi despre orchestră, pentru că o socotim temelia muzicală cea mai valoroasă a operei. Desigur că s-ar putea semnala unele imperfecțiuni ca, de pildă, trombonii care cîntă uneori prea tare față de ansamblu și față de condițiile bune acustice.

În rolul Florei Tosca a apărut soprana Florica Mărieș, pînă acum solistă la Opera de stat maghiară din Cluj. De-a lungul spectacolului cîntăreața a dovedit o muzicalitate remarcabilă. Florica Mărieș știe să-și folosească resursele vocale cu sensibilitate și simț dramatic. Ea nu execută o arie ci o trăiește, cu nuanțe fine, gradații de tensiune convingătoare. În faimoasa mare arie din actul II, scrisă de Puccini pentru cîntăreața romîncă Aricleea Darclee, Florica Mărieș a vădit o dată mai mult muzicalitatea ei. În acel pianissimo de la început ea a pus toată duioșia cerută, iar de-a lungul rugii a știut să țină încordarea necesară. Nu ne îndoim că ascensiunea Floricăi Mărieș nu se va opri la marele succes din „Tosca". Cu siguranță că va merge înainte, îndeosebi cînd va ridica arta ei scenică la calitatea artistică a muzicalității ei.

Ion Iorgulescu este un nume nou. Tenorul care l-a interpretat pe Mario Cavaradossi a cîntat înainte în corul Teatrului de Operă și Balet din București. Cîntărețul s-a impus în „Tosca" printr-o interpretare autentică și veridică și un timbru de bună calitate. Vocea sa este agreabilă și el știe cum s-o pună în valoare. Se pare că Ion Iorgulescu este la primul său rol mare. Totuși se comportă pe scenă foarte natural. Remarcabil a fost în duetul de dragoste din actul I, ca și în cîntecul victoriei și în duetul din final.

Rolul baronului Scarpia l-a susținut baritonul Costel Simionescu. Perfidia josnică și caracterul odios al acestui personaj libidinos și bigot au fost reliefate cu plasticitate de cîntăreț care s-a impus atenției încă de la prima sa apariție în biserică, în actul I. Se știe că Puccini pregătește culminația pentru finalul actului și prin apariția lui Scarpia, întrerupe creșterea bruscă pentru a nu o relua decît mai tîrziu în „Te Deum". Scarpia trebuie să mențină totuși tensiunea să păstreze unitatea, marea linie. Sprijinit în primul rînd de orchestră, Costel Simionescu — împreună cu ceilalți interpreți — a izbutit să mențină tensiunea muzical-dramatică.

S-a evidențiat Laurian Nicolau în Angelotti; Tiberiu Popovici l-a interpretat pe Sacristan, după gustul nostru, prea șarjat, Panait Orășanu pe Sciarirone și Ion Humiță pe Spoletta (și ei șarjați, accentuînd tot ce au convențional aceste personaje). În general regia (Hero Lupescu) ar fi cîștigat dacă ar fi căutat să scape în această operă, care este cea mai „teatrală" din creațiile lui Puccini, de elementul convențional; o asemenea tendință nu ar însemna o lipsă de respect față de opera de artă, ci, dimpotrivă, prezentarea a ceea ce are ea mai bun, mai omenesc, mai nobil.

Începutul s-a făcut!... Opera de stat din Iași trăiește. În curînd „Traviata", „Bărbierul din Sevilla" „Cio-Cio San". „Hänsel și Gretel". Poate că și o operă sau un Singspiel de Mozart sau Cimarosa, ar echilibra puțin repertoriul astfel încît publicul și muzicanții să fie educați din capul locului și cu muzica clasică. Poate că ar trebui inclusă în repertoriu și o operă romînească.

Planuri de viitor... se pot face în liniște planuri. Opera de Stat de la Iași a dovedit prin prezentul ei că poate asigura și un viitor strălucit.

F. SCHAPIRA

Ștefan Iureș

TREI MARTORI

Ceasul acesta nu bate tihnit.
Timpul gonește nervos și fierbinte.
Totuși îmi pare că-i cel potrivit
pentru aduceri aminte.

Mobilizarea memoriei! Chem
din cîte martore umplu cămara
numai pe cele cu rostul suprem.
Sabia. Pîinea. Vioara.

Filmul istoriei nu-l mai rulez.
Cine la noi nu-i cunoaște -nceputul?
Stam sugrumați de tentacule verzi
strîns ferecați cu trecutul.

Brațul fascismului, scurt retezat,
brusc se sgîrci și căzu în țărînă.
...Și am zărit un sovietic soldat
tînăr, cu sabia-n mînă.

Suplă și aprigă lamă de-oțel.
Cum mai sclipea fulgerînd cîte-o rază!
Da, o-ntîlni, memorînd-o și el,
soarele-nalt, de amiază.

Pacea veni, dar fierbințile veri
stoarseră cîmpului roua-n văpae.
Nici o fărîmă de nor, nicăieri.
Plînsetul — singura ploae.

Buze crăpate, pămîntul crăpat.
Ochii secară și ei, cu fîntîna.
...Simplu, colhoznicul mîna ne-a dat.
Pîine — ținea acum mîna.

Dulce și îmbietoare-a mai fost,
coaja cea rumenă, miezul cel moale.

Moartea gemu — și-am știut pe de rost
Cum s-o întoarcem din cale.

Sufletul doar rămăsese durut
(oamenii pier și din pricina asta)
Dorul de noi frumuseți a crescut
blînd apăsîndu-ne coasta.

Liberul om se vroia -naripat,
aștri și flori să-i răsară din mînă.
...Și un artist moscovit ne-a cîntat
la o vioară bătrînă.

Cerul se trase în lături, deschis,
ca despicat de arcușul subțire;
pasărea inimii noastre, spre vis
se repezi cu uimire...

★

Anii aduseră alte comori.
Ne-am făurit, cu uneltele noastre
armele proprii, cuptoare, viori,
tot mai de preț și măiastre.

Fie că timpul aleargă buiac,
— somnul din ornice lunecă, uite —
fibrele dragostei nu se desfac,
fibrele nu vor să uite.

Dacă din martore sute și mii
cîte ne farmecă inima, țara,
numai la cele dintîi vei gîndi
— sabia, pîinea, vioara —

vei înțelege, mai clar an cu an,
cugetul tău neputînd să te-nșele,
că-ți datorezi universul uman
uneia, barem, din ele.

Revista revistelor

„Film" (nr. 8-9-10)

Ultimele numere (8—9 și 10) ale revistei „Film" pun la îndemîna cititorilor un material bogat și variat. Orientată mai mult spre informare multilaterală decît spre dezbaterea la un înalt nivel teoretic a problemelor de creație, revista „Film" cuprinde în sumarul acestor numere o multitudine de articole, reportaje, cronici, interviuri care răspund unor cerințe actuale. Ni se pare meritorie — pe linia discutării frămîntărilor creatoare ale cineaștilor noștri — ancheta întreprinsă în numărul 8—9 în rîndurile unor cunoscuți regizori și critici de artă cum sînt Victor Iliu, Jean Georgescu, Jean Mihail, Ion Marin Sadoveanu, precum și exprimarea unor puncte de vedere ale unor tineri regizori. Articolele publicate pun în lumină—în afara mult discutatei chestiuni a scenariilor și subiectelor pentru film — și un cerc mai larg de probleme, cum ar fi, de pildă, limbajul scenariului, stilul regizorului, poezia imaginii cinematografice, decupajul, necesitatea arzătoare a organizării unei filmoteci etc. Este regretabil că redacția s-a mulțumit numai cu un început de discuție. Ar fi fost binevenită continuarea anchetei și în rîndul altor oameni de artă și cineaști din cele mai diferite domenii.

Pe linia popularizării noilor filme romînești care se află actualmente în producție, revista publică cîteva reportaje vioaie, fără pretenții, însoțite de fotografii, asupra stadiului în care se găsesc acum echipele de filmare. În unele dintre aceste reportaje sînt formulate observații critice în legătură cu munca unei echipe sau alta. O lectură care interesează — dar rămîne needificatoare, din pricină că nu oferă o imagine globală — o constituie fragmentele din scenariul regizoral la filmul „Se ridică ceața". În numărul 10 se publică scenariul inedit al lui Petre Luscalov: „Porțile iadului".

Se remarcă în paginile revistei „Film" inițiativa prețioasă de a pune la îndemîna creatorilor și iubitorilor artei cinematografice informații și date în legătură cu activitatea și experiența renumiților cineaști ai lumii. Pe această linie se situează amplul articol al lui Alberto Cavalcanti despre evoluția decorului în film, interesant prin bogăția sa de exemple, ca și articolele-portret ale lui Mircea Weiser despre marele regizor francez René Clair și Paul Teodorescu despre renumitul cineast spaniol Juan Antonio Bardem. Credem însă, că activitatea unor asemenea mari creatori din cinematografie merita să fie dezbătută mai pe larg, în toată complexitatea ei, și nu prezentată doar sumar, într-o înșiruire cronologică de date biografice și de filme.

Aceste numere ale revistei „Film" mai cuprind o seamă de alte rubrici și articole interesante, printre care vrem să amintim măcar în treacăt articolul semnat de Marietta Sadova despre filmul „Mama", cronicile la „Othello" de Alice Mănoiu și „Marile manevre" de Ecaterina Oproiu.

Interesante și atractive, aceste numere ale revistei răspund, într-o mai mare măsură ca cele dinainte interesului cititorilor.

Bine ar fi ca, pe viitor, varietatea revistei să fie dublată în măsură crescîndă de consistența problemelor ridicate.

ADA SIMIONESCU

Pe marginea Expoziției bienale de artă decorativă (II)

Petru Comarnescu

Continuînd însemnările în legătură cu Expoziția de artă decorativă vom semnala acum avîntul pe care l-au luat și alte arte decorative la noi. Ceramica este reprezentată de la vase smălțuite sau nu, la farfurii și strachini sau la panouri din teracotă. Nu mai vedem acum urîtele chiupuri cu figuri și ornamente în relief grosolan conturate și colorate de-ți alungau privirea. Deși în această tehnică a vaselor împodobite grecii antici au rămas neîntrecuți, cînd e vorba de figuri umane și scene, iar chinezii și japonezii cînd e vorba de ornamentația florală, printre care apar balauri și figuri admirabil stilizate în amănunt, dar mai hieratice, totuși și la noi s-au făcut bune începuturi, mai ales cînd s-au căutat simplitatea și armoniile liniare și coloristice mai sobre inspirate de ceramica arhaică sau de cea țărănească. Pictorul A. Baltazar făcuse o seamă de proiecte pentru împodobirea vaselor de lut folosind din plin scene din folclorul nostru și motive ornamentale, căutînd forme de vase mai în stilul tradiției noastre și tratînd scenele în felul vaselor grecești. (Am reprodus proiectele sale în monografia despre acest pictor, care murind prea timpuriu, în 1909 a lăsat timp de decenii arta decorativă — cea murală, ca și cea a obiectelor mai mici — pe seama unor oameni adesea nepricepuți care au oprit-o în loc, dacă nu au și coborît-o, cum a fost cazul lui Costin Petrescu în pictura murală și al lui Brumarescu în materie de mobilier.)

Vasele expuse acum nu au încă finețea și simplitatea necesară, dar constatăm la vechii meșteri ai acestei arte, la G. Niculescu-Mogoș și la Maria Chelsoi, o ținută mai îngrijită. Chiupul mare, cu păsări și ornamente florale (păsările albe și detaliile în verde și albastru), lucrat de Maria Chelsoi, are strălucire și este oarecum plăcut la vedere, deși artista procedează prin aglomerare de forme, ca și în tapiseria expusă, urmărind să aibă un cîmp decorativ continuu. Dintre vasele expuse de Mogoș preferăm vasele negre, de dimensiuni mai mici, cu puține ornamente albe, pe care, în forme mai rudimentare, le găsim încă și astăzi la țăranii din nordul Moldovei.

De-o rară finețe în concepție și execuție sînt micile vase în emailiu ale Otiliei Mihail, artistă încercată, care știe să îmbine și să toarne diferitele paste sticloase și metalice, arzîndu-le pînă ce capătă netezimea și strălucirea cuvenită. Și portretele în emailiu ale aceleiași artiste au frumusețea și expresivitatea cuvenită, aici decorativul putînd trece la forme mai concrete.

Obiectele de sticlă (pahare, căni etc.) ale lui Jean Baras au formă și linie de-o armonie fără greș și bine ar fi dacă fabricile noastre ar produce asemenea obiecte utile, care sînt totodată și opere de artă. Coloritul transparent este de asemenea o reușită.

Și în farfuriile smălțuite avem cîteva reușite, de pildă farfuria executată de Ioana Botez (un coș și joc de frunze, admirabil stilizate, lăsînd spații libere sau aerate, așa cum fac și țăranii noștri, care nu procedează prin aglomerarea motivelor) și cea a lui Barbu Slătineanu (o farfurie mai adîncă cu trei șiruri de frunze suprapuse și alcătuind parcă o rozetă în sobrul stil al artei populare). Desenul armonios și coloritul viu al unor asemenea lucrări de ceramică îți rămîn neuitate.

Serviciile de ceai în ceramică ale Rebecăi Polingher și Stelei Ionescu sînt ingenios concepute și cu bun gust.

Panoul-compoziție al lui Iosif Solomon, „Pentru Pace", lucrat în plăci smălțuite și înfățișînd un aspect de la festival, are multă viață, ritm, culoare, artistul găsind expresii mai concrete, fără a renunța la decorativitatea necesară. Panoul din plăci de pămînt ars, cu flori și fructe în relief, semnat de Naty Solomon, este ingenios și nou, de asemenea soba cu plăci ornamentate a Stelei Bozdog-Gănescu. Dezvoltarea pe care o poate căpăta arta ceramicei o învederează și fîntîna cu plăci smălțuite, înfățișînd diferite animale stilizate din poveștile noastre, lucrare semnată de Elena Istrate, Aneta Iosifescu și Stela Gănescu, precum și bazinul pentru copii, tot din plăci smălțuite, conceput de arhitecta Violeta Chivulescu și de ceramista Grigorescu-Vasilovici. Compoziții mai elaborate, tot din plăci ceramice, sînt „Culesul viilor" și „Olăreasa", lucrările Ecaterinei Dolinescu și M. Niculescu. Dacă panourile murale, sobele, bazinurile pot folosi admirabil ceramica, în schimb nu vedem logica acelei mese de lemn, acoperită cu plăci de ceramică în relief, expusă de Stela Bozdog-Gănescu. Masa, fie de lucru, fie de mîncare, nu este un obiect de contemplat ci de folosit, iar plăcile în relief o fac inutilizabilă, nepermițîndu-ți să așezi nimic pe ea. Altul este cazul mesei din fier forjat și avînd suprafața de mozaic, lucrarea Germainei Vasilescu și a lui Vlad Niculescu, potrivită a fi așezată într-o grădină sau pe verandă și a cărei netezime îngăduie folosința, putînd rezista totodată intemperiilor. Aceiași artiști prezintă în expoziție și o oglindă rotundă, de o plăcută formă, cu o ramă din mozaic. Avem impresia însă că oglinda cere altfel de rame, mai puțin greoaie și opace, mozaicul nefiind aici indicat. Mai expune mozaicuri, în afară de Mimi Podeanu de a cărei lucrare ne-am ocupat în articolul precedent, Mioara Minulescu care, în cele două firide decorative înfățișînd flori într-un vas, folosește cu pricepere cerințele acestei arte: strălucire, simplitate, ritm. Puținele culori folosite au o armonie mai puternică decît aglomerația de tonuri ale altor opere expuse.

Lucrările în metal constituie de asemenea o reușită, ceea ce nu am putea spune despre cele în lemn, împodobite uneori prea migălos. Cocoșul în metal aurit al lui Vlad Niculescu, stilizat parcă după o scoarță oltenească sau o frescă bucovineană, farfuriile în metal, uneori cu reliefuri, alteori săpate, ale lui Furman Caroly, Grațiela Feldman, I. Tureatcă, Ana Mitrea și mai ales relieful decorativ al lui Mac Constantinescu, meșter în lucrările în metal bătut cu ciocanul, sînt printre cele mai interesante.

În felul acesta am ajuns la ultimul grup de lucrări care, deși decorative, se apropie de pictura și sculptura propriu zisă: cele două proiecte de tapiserie ale lui Paul Miracovici, înfățișînd bătălii din istoria principatelor, cu personajele armonios grupate și nu lipsite de forță și compoziția în sgrafitto a lui Naum Corcescu și Mircea Hanuțiu, „Primăvară", înfățișînd un dans țărănesc printre arbori. Albul cămășilor, al bluzelor și fustelor contrastează aici plăcut cu negrul fotelor, dînd aspect de scoarță sau frescă în relief. Sînt compoziții de mare artă, în care tratarea decorativă ajunge la expresii cu adevărat mărețe. De asemenea, reliefurile „Dans" (o pereche prinsă în joc) de Naum Corcescu, reliefurile de Ion Vlad și Ion Vlasiu, inspirate tot din folclor, „Profilul" mai accentuat și „Decebal", relief în bronz, ale lui Vlasiu, dovedind o deosebită cunoaștere a decorativului, relieful cu imaginea lui Ștefan cel Mare lucrat de Gabriela Adoc, cele două capete de copii ale lui Ion Vlasiu și Ion Jiga, statuetele aparținînd „plasticii mici", menită să împodobească interioarele mai intime, dintre care menționăm „Rugbistul" de Cristea Grosu, „După răscoale" de M. Coșan, caii și iezii de Ladislau Schwartz, sînt printre cele mai izbutite. Statuetele satirice, pline de vervă și adîncă observație psihologica, ale lui Al. Benczedi, „Dilemă" și „Pescarul" sînt o noutate care deschide sculpturii noastre noi posibilități de expresie. Deși formele statuetelor lui Benczedi nu sînt propriu zis decorative, artistul nepracticînd stilizarea, ele pot decora totuși un interior, aducînd viață și inteligență. În același spirit satiric este și statueta „Mama mare și domnul Goe" de Filofteia Simionescu. Emil Mereanu are două lucrări cu totul contradictorii ca tratare. Pe cînd femeia din „Cîntec de așteptare" este văzută decorativ, cu linii și suprafețe largi, vibrante, bine închegate, chipul avînd expresie vie, femeia din „Rod" este încărcată cu prea multe detalii nepotrivindu-se mai ales într-o expoziție de artă decorativă; aceeași tratare migăloasă, încărcată cu detalii inutile și nearmonioase apare și la statuetele Olgăi Porumbaru și Justin Năstase, artiști de talent, dar care practică adesea o sculptură neartistică. Ce emoționante, prin simplitatea și forța lor, sînt lucrările celor citați mai înainte, făcîndu-ți o bucurie din contemplarea lor.

ZOICA CIOVICA — Vas

Pictura pe sticlă, în care unele familii de iconari din Ardeal au dat remarcabile creații naiv populare (una de la Muzeul Minovici amintindu-ne chiar de El Greco) este folosită de pictorița Michaela Eleutheriade spre a reinterpreta cu vervă și ingeniozitate modernă legenda lui Adam și a Evei sau Arca lui Noe, pornind de la naivitatea iconarilor. Cecilia Merlaub înfățișează în patru tablouri, în care folosește tehnica icoanelor pe lemn, episoade din legenda Meșterului Manole. Procedeul acesta ingenios este susceptibil de viitoare dezvoltări. Dacă unele personaje sau peisaje din scenele pictate de Cecilia Merlaub sînt tratate cu un vădit simțămînt decorativ, în schimb biserica de la Argeș este prea amănunțit redată, în contrast cu grupurile de oameni, ceea ce face să nu se observe decît cu greu meșterii care, ca niște noi Icari, s-au aruncat de pe acoperișul clădirii și acum apar suspendați în văzduh, în această reinterpretare a unor viziuni naive.

Acestea sînt numai o parte din numeroasele lucrări ale expoziției, acelea care înseamnă realizări mai însemnate sau care pun probleme pentru viitor, căci cu tradiția bogată ce o au și cu noul imbold căpătat pe diferite căi în zilele noastre, cînd participăm la revoluționare prefaceri, creația decorativă poate da lucrări și mai de seamă, dezvoltînd și mai temeinic artele și tehnicile menționate și căutînd o nouă strălucire în arta monumental decorativă. În pictura murală, aceasta încă insuficient cultivată.

Din experienţa instructorilor raionali

Ajutorul comuniştilor

Despre însemnătatea conducerii de către partid a organizaţiei noastre, despre ceea ce înseamnă pentru munca noastră, a utemiştilor, ajutorul dat de comunişti, aş putea să dau nenumărate exemple concrete. Mă voi opri însă la cîteva.

In urmă cu vreo şase luni, cînd am mers pentru întîia oară în comuna Luna de Sus, nu mi-a trebuit mult timp ca să mă conving că organizaţia U.T.M. de aici avea o activitate extrem de slabă; adunările generale se ţineau rar de tot, prost pregătite şi utemiştii, deşi doar vreo douăzeci la număr, nu reuşeau niciodată să se adune cu toţii la astfel de adunări; mulţi dintre ei nu-şi plătiseră cotizaţiile de luni de zile, iar unii nici nu-şi mai aminteau de cînd nu participaseră la vreo acţiune iniţiată de U.T.M. Cît despre activitatea cultural-educativă sau despre contribuţia utemiştilor la îndeplinirea treburilor obşteşti ale comunei, aproape că n-aveai ce vorbi. Mi-am dat seama că eu, ca instructoare a comitetului raional, aveam datoria să muncesc aici mult de tot pentru a înviora activitatea acestei organizaţii.

Am început, fireşte, cu oamenii. Trebuia să cunosc în primul rînd ce fel de tineri sînt utemiştii de aici, mai ales cei din biroul organizaţiei, pentru că îmbunătăţirea activităţii depindea de munca lor. Acest prilej mi-a dat posibilitatea să descopăr una din cauzele principale ale slăbiciunilor din munca organizaţiei: tovarăşii din biroul acesteia, în frunte cu Iánoş Otvöş, secretarul, pur şi simplu nu ştiau cum să muncească. Mi se mai întîmplase şi în alte părţi să găsesc în conducerile unor organizaţii oameni cu o slabă pregătire, cu puţină experienţă de muncă. Aici însă am aflat o situaţie pe care n-o mai întîlnisem; cei din comitet nu ştiau nici cum să organizeze o adunare generală. A-i învăţa cum să muncească, pornind de la cele mai elementare lucruri, era o treabă grea care, pe lîngă răbdare şi perseverenţă, îmi cerea foarte mult timp. Eu puteam rămîne în această comună cel mult o săptămînă, pentru că răspundeam şi de îndrumarea altor 12 organizaţii U.T.M. în afară de aceasta amintită. Or, aici era nevoie de o îndrumare permanentă, zi de zi, timp mai îndelungat, pentru ca tovarăşii din birou să înceapă a munci aşa cum trebuie.

Am discutat amănunţit această problemă cu secretarul organizaţiei de partid din sat. Biroul organizaţiei de partid a însărcinat pe tovarăşul Rici Iosif, directorul şcolii de 7 ani, membru de partid, să ajute concret biroul organizaţiei U.T.M. Acesta i-a sprijinit zi de zi pe Iánoş Otvöş, începînd cu deprinderea de a conduce o adunare generală pînă la aceea de a descoperi problemele cele mai interesante care atrag pe tineri la viaţa de organizaţie. Multe din adunările generale au fost pregătite împreună. Tovarăşul Rici Iosif şi-a îndeplinit cu prisosinţă însărcinarea dată de organizaţia de partid. Rezultatele ajutorului dat de el organizaţiei U.T.M. s-au putut vedea mai concret în însemnata contribuţie a tinerilor la acţiunile întreprinse de comunişti. Aşa de pildă, înainte de începerea treierişului o ploaie torenţială a făcut ca ogoarele de grîu să fie inundate; era ameninţată întreaga recoltă. La chemarea organizaţiei de partid peste 30 de tineri utemişti şi neutemişti au ieşit pe cîmp ajutînd la săparea unui canal de evacuare a apei. In primele rînduri au fost tinerii Iánoş Otvöş, Jakab Francisc, Fenesan Nicolae şi Gergely György. Sub conducerea şi cu sprijinul direct al organizaţiei de partid, utemiştii din Luna de Sus au antrenat tineretul la o bogată activitate culturală. Rezultatele obţinute de această organizaţie, datorită îndrumării şi sprijinului concret de care organizaţia de partid, m-au determinat ca şi în celelalte organizaţii, unde am mers, să cer ajutorul comuniştilor pentru întărirea activităţii U.T.M. In satul Mera, comuna Vişlea, tot cu ajutorul organizaţiei de partid am reuşit să canalizez energia tinerilor în acţiuni interesante, educative, încadrîndu-i într-o rodnică muncă culturală. Inviorarea muncii politico-educative desfăşurată de U.T.M. în rîndul tineretului, sub conducerea şi îndrumarea organizaţiei de partid, a avut ca rezultat şi faptul că utemiştii Simon Istvan, Vargo Iános, Lőrincz Istvan şi-au convins părinţii să intre în întovărăşirea nou înfiinţată în sat. In munca mea ca activistă m-am convins că îndrumarea şi ajutorul organizaţiilor de partid sînt necesare în toate domeniile muncii organizaţiilor U.T.M. Numai aşa am reuşit ca în multe locuri să rezolv probleme deosebit de importante, cum ar fi organizarea timpului liber al tinerilor într-un mod cît mai plăcut şi educativ, antrenarea tinerilor în sprijinirea campaniilor agricole, a acţiunilor obşteşti din sate etc.

In comuna Baciu, de pildă, membrii de partid au sprijinit cu multă căldură iniţiativele tineretului. Datorită preocupării permanente a comunistului Dombi Andrei şi a altor tovarăşi, activitatea cultural-sportivă ce se desfăşoară aici este vestită acum în tot raionul Cluj. S-a creat o echipă artistică care dă spectacole lunar atît în localul căminului cultural cît şi în satele învecinate. S-au organizat 10 concursuri de şah, iar 12 utemişti vor obţine în curînd insigna „Prieten al cărţii". In urma acestei activităţi unii utemişti au cerut să fie primiţi în rîndurile candidaţilor de partid. In acelaşi timp se întăreşte organizaţia U.T.M. şi creşte prestigiul ei. Din cei 50 de tineri care sînt în sat — 39 sînt utemişti.

Deşi am căpătat o oarecure experienţă pozitivă în munca mea de instructor desfăşurată în organizaţiile de bază U.T.M., totuşi consider că am făcut prea puţin pentru generalizarea experienţei înaintate dobîndite de unele organizaţii U.T.M., aşa cum sînt cele din satul Mera sau Luna de Sus şi în satele Suceagu şi Turea unde birourile organizaţiilor U.T.M. muncesc doar atunci cînd vine să le „dădăcească" activistul de la raion.

Cunoscînd aceste lipsuri, voi căuta să fac totul ca să le înlătur. Pentru aceasta voi cere sprijinul organelor şi organizaţiilor de partid la aflarea şi folosirea celor mai bune metode în munca cu tineretul, pentru că însăşi experienţa mea m-a convins că întărirea şi creşterea organizaţiilor U.T.M. şi a activităţii lor depind în primul rînd de conducerea şi îndrumarea lor de către organizaţiile de partid.

LIDIA LOVENŞTEIN
instructoare a comitetului raional U.T.M. — Cluj

Oaspeţi din R. S. S. Ucraineană la Galaţi

Două delegaţii ale oamenilor muncii din oraşele Reni şi Ismail din R.S.S. Ucraineană au vizitat timp de trei zile oraşul şi regiunea Galaţi la invitaţia sfatului popular regional şi a consiliului regional ARLUS. Din delegaţii au făcut parte muncitori, tehnicieni şi ingineri, colhoznici, medici, lucrători din domeniul culturii, activişti ai organizaţiilor de partid şi ai sovietelor, ziarişti.

Delegaţia oamenilor muncii din oraşul şi raionul Reni a fost condusă de D. I. Petrov, secretar al comitetului raional Reni al P.C.U.S., iar delegaţia din oraşul Ismail, de M. N. Nicolaev, secretar al comitetului orăşenesc Ismail al P.C.U.S.

In aceste zile oaspeţii au vizitat fabrica de piese de schimb CFR, Palatul pionierilor, Institutul tehnic şi Palatul cultural din Galaţi, uzinele „Progresul" din Brăila, S.M.T. Vameş şi G.A.C. „11 Iunie" din comuna Pechea, unde s-au interesat de realizările obţinute în aceste unităţi, făcînd în acelaşi timp un preţios schimb de experienţă. De asemenea ei au participat la premiera piesei „Tinereţea părinţilor" de Boris Gorbatov, prezentată pe scena Teatrului de Stat din Brăila.

In dimineaţa zilei de 9 noiembrie, delegaţiile sovietice au părăsit oraşul Galaţi, îndreptîndu-se spre patrie.

In acelaşi timp două delegaţii ale oamenilor muncii din regiunea Galaţi, una condusă de Ioan Boieru, preşedintele Consiliului sindical regional, şi a doua de Sandu Teodorescu, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular regional, au vizitat timp de trei zile oraşele Reni şi Ismail din R.S.S. Ucraineană.

INFORMAŢII

La 9 noiembrie a sosit la Bucureşti trimisul extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Islandei în Republica Populară Romînă, dl. Petur Thorsteinsson.

La sosirea pe aeroportul Băneasa, dl. Petur Thorsteinsson a fost întîmpinat de Caius Franţescu şeful protocolului Ministerului Afacerilor Externe.

(Agerpres)

Tineri noi în colectivă

De-a lungul celor 18 km. ai drumului de la Rîmnicu Sărat pînă în comuna Boldu nu te întîmpină nici o ridicătură de pămînt mai pronunţată. De o parte şi de alta a drumului nu-i decît cîmpie, o cîmpie întinsă şi mănoasă, iar dacă unele ogoare dau totuşi rod mai bogat decît altele, aceasta se datoreşte unor cauze noi.

Una din aceste cauze — principala — este munca în gospodăria colectivă. Aici tradiţiile păgubitoare sînt învinse de către om, a cărui muncă zmulge pămîntului recolte din ce în ce mai mari.

Calea spre belşug e deschisă tuturor ţăranilor muncitori. Tinerii din gospodăriile colective stau de vorbă cu cei din afară, îi lămuresc demonstrîndu-le practic frumuseţea şi belşugul muncii în comun şi, încet-încet, îi atrag pe această cale. Aşa se petrece şi în gospodăria colectivă din comuna Boldu. Cei 40 tineri de aici au realizat pînă acum o seamă de succese. Dar să intrăm puţin în amănunte.

TINERI DE NADEJDE

Spre punctul Crivăţ, colectiviştii au avut culturi de mazăre, borceag şi fasole. După recoltare, tractoriştii de la S.M.T. Ziduri au executat arătură de însămînţat. Deoarece colectiviştii vîrstnici mai aveau de furcă cu recoltatul şi cu alte lucrări, însămînţările au rămas în seama tinerilor.

Tovarăşul Dumitru Purnavel — secretarul organizaţiei de partid — şi-a propus în zilele acelea să discute cu Gheorghe Neaţă — secretarul organizaţiei de bază U.T.M. Găsindu-l, îi dădu bineţe şi începu:

— Măi flăcăule, e timpul să însămînţăm, dar noi, ăştia mai în vîrstă, avem alte lucruri de făcut. Ce-ar fi dacă ai aduna tinerii şi le-ai propune să faceţi voi însămînţările?

...In cîteva zile, tinerii au însămînţat grîu pe toate cele 37 hectare de la punctul Crivăţ. In alte 10—12 zile au terminat de însămînţat şi celelalte 63 hectare rămase după recoltarea porumbului.

Gospodăria colectivă a cucerit titlul de fruntaşă pe raion la însămînţări. In curtea gospodăriei, printre numeroasele portrete de la panoul de onoare se găsesc şi fotografiile utemiştilor Dumitru Spătaru, Stan Şerban, Alexandru Zi-ti şi ale altora.

LA COLŢUL ROŞU

E sărbătoare. La colţul roşu, într-una din clădirile gospodăriei colective, tinerii s-au adunat pentru a petrece. Această sărbătoare au închinat-o fruntaşilor. In sală sînt însă şi mulţi invitaţi — tineri ţărani muncitori cu gospodării individuale. Ei cercetează şi cu privirea şi cu vorba.

— Voi cîtă floarea-soarelui aţi scos la hectar? — întrebă unul negricios, mărunţel.

— In medie — răspunde cel întrebat — 1.600 kg.

— La noi şi la nea Gheorghe, vecinul nostru, n-au ieşit decît vreo 1.000 kg. la hectar. Dar la porumb aţi făcut ceva?

— Intreabă-l pe el că a venit pe la noi în timpul culesului — răspunse Gheorghe Neaţă.

„El" era tehnicianul agronom din comună. Văzîndu-se amestecat în discuţie, deoarece nu fusese atent de la început, întrebă mai întîi despre ce e vorba.

— Uite, Petre vrea să ştie cît porumb curăţat de pe ştiuleţi ne-a ieşit nouă la hectar. Explică-i tu, să nu creadă că eu glumesc.

— Pe puţin 2.000 kg. boabe. Asta înseamnă cu vreo 800 kg. mai mult decît la voi. Am cercetat eu şi lanurile individuale. Spune, nu-i aşa?

— Este... constată tînărul, cu părere de rău. Apoi se gîndi că şi el ar fi putut să se laude cu astfel de rezultate, dacă ar fi colectivist. Poate că şi el — ca şi Gheorghe Neaţă — ar fi numărat peste 300 zile-muncă, sau laolaltă cu familia 500-600 zile-muncă, la fel ca Alexandru, Biţa şi Ştefana lui Nicolae Mărgărit. Şi ce mîndru costum de haine şi-ar mai fi cumpărat din banii primiţi ca avans! Cum ar mai fi chiuit de bucurie, cînd ar fi trecut pe uliţă cu căruţa încărcată de saci legaţi strîns la gură! Dar acum, ce să-i faci? Aşa a fost să fie şi anul ăsta. Pentru anul ce vine, s-a asigurat însă de belşug. De ce? Păi de cînd tot petrece la acest club, i-a fost lămurită pe deplin problema colectivei. La îndemnul utemiştilor din colectivă şi el, ca şi alţi 17 inşi printre care Miu Stan, Alex. Talpoş, a depus cerere pentru a fi primit. In curînd, colectiviştii vor discuta noile cereri, iar numărul celor 84 de familii va spori.

Ei, dar noi ne-am luat cu vorba, iar muzica a început.

Ce te uiţi, Stane, aşa, la Ştefana Mărgărit? Crezi cumva că te va invita ea la dans? Nu se poate! Du-te, băiete, mai cu curaj...

Secretarul organizaţiei de bază U.T.M. îi zîmbi larg, iar zîmbetul se schiţă şi pe buzele viitorului colectivist. De acum înainte vor fi împreună şi la muncă, nu numai la colţul roşu, la distracţie.

I. TEOHARIDE
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploeşti

Deschiderea expoziţiei poetului american Walt Whitman

Vineri la amiază a avut loc în pavilionul IRRCS din Bd. Magheru deschiderea expoziţiei „Walt Whitman", organizată de Institutul romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea. Exponatele au fost puse la dispoziţie de Biblioteca Congresului din Washington şi de dl. Charles Feiberg din Detroit, colecţionar al operelor marelui poet american.

La deschidere au fost de faţă Constantin Prisnea, prim locţiitor al ministrului Culturii, Al. Lăzăreanu, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe, Al. Buican, prim vicepreşedinte al Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, reprezentanţi ai Ministerului Invăţămîntului, scriitori, artişti, ziarişti romîni şi străini şi alţi oameni de cultură.

Au fost de faţă Robert Thayer, ministrul S.U.A. la Bucureşti şi alţi membri ai legaţiei, precum şi reprezentanţi ai unor misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti.

Tineretul sovietic doreşte cu ardoare pacea

G. Ter-Gazarianţ
vicepreşedinte al Comitetului organizaţiilor de tineret din U.R.S.S.

La 10 noiembrie se împlinesc 11 ani din ziua cînd tineri şi tinere din 63 de ţări, adunaţi într-una din cele mai mari săli din Londra la Conferinţa internaţională a tineretului, au proclamat constituirea Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat. Pentru prima dată tineri şi tinere din întreaga lume, fără deosebire de rasă, culoare, naţionalitate şi credinţă religioasă, şi-au strîns prieteneşte mîna şi au jurat să lupte pentru unitatea tineretului din întreaga lume, pentru ca „mîinile pricepute, mintea ageră, entuziasmul tineretului să nu fie folosite niciodată pentru război".

Milioane de tineri şi tinere care năzuiesc spre o viaţă mai bună şi mai fericită sărbătoresc de-atunci ziua de 10 noiembrie ca Ziua Mondială a Tineretului.

Tineretul sovietic are un rol activ în lupta pentru pace a tinerei generaţii din întreaga lume. Toate planurile şi visurile tinerilor şi tinerelor din Uniunea Sovietică, oriunde trăiesc şi lucrează ei — în stepele fără margini ale Kazahstanului sau la construcţia grandioaselor hidrocentrale de pe Volga, în pădurile Siberiei sau în auditoriile Universităţii din Moscova — sînt legate de pace, de munca creatoare. Prin munca sa în uzine şi pe ogoare, tineretul sovietic luptă pentru pace. Munca pentru construirea socialismului, pentru o viaţă paşnică este o muncă îndreptată împotriva războiului şi a distrugerilor.

Toate năzuinţele tineretului sovietic sînt îndreptate spre construirea unei vieţi mai bune. Cu un entuziasm tineresc nestăvilit au răspuns tinerii sovietici la chemarea poporului — de a valorifica pămînturile înţelenite din Altai, Kazahstan şi ţinuturile de pe Volga, de a da viaţă şi de a transforma într-un ţinut înfloritor milioane de hectare de pămînturi pustiite. Peste 350.000 de tineri voluntari au plecat în decursul anilor 1954—1955 să valorifice pămînturile înţelenite şi virgine.

Peste 30.000.000 hectare date agriculturii, sute de milioane puduri grîu obţinute de pe aceste pămînturi — iată rezultatul muncii entuziaştilor care au răspuns la chemarea partidului. Suprafeţele cultivabile obţinute prin valorificarea pămînturilor înţelenite şi virgine egalează toată suprafaţa cultivabilă a Franţei şi Italiei luate la un loc.

Ocupaţi cu munca paşnică, tinerii şi tinerele din Uniunea Sovietică întăresc şi lărgesc legăturile cu tineretul din celelalte ţări. O vie mărturie a internaţionalismului şi a prieteniei care leagă tînăra generaţie a Uniunii Sovietice cu tineretul din alte ţări a fost participarea unor grupuri de tineri de peste hotare la strîngerea îmbelşugatei recolte din acest an pe pămînturile desţelenite. Tineri cehi, romîni, bulgari au lucrat umăr la umăr cu tineri ruşi şi kazahi; în munca comună s-a născut şi s-a întărit prietenia tineretului.

Tineretul sovietic este ferm convins că schimbul de delegaţii — reprezentanţi ai tineretului muncitoresc sau studios — stabilirea de contacte personale, cunoaşterea vieţii, culturii şi tradiţiilor altor popoare constituie mijloace folositoare pentru stabilirea unei rodnice colaborări, pentru întărirea legăturilor de prietenie.

In Uniunea Sovietică sosesc un mare număr de delegaţii de tineret şi studenţi din diferite ţări ale lumii. 693 de delegaţii de tineri şi studenţi numărînd 14.000 de persoane au fost oaspeţii tineretului sovietic în perioada de după cel de-al doilea război mondial. In acelaşi timp, 242 de delegaţii sovietice, numărînd peste şapte mii de tineri, au plecat peste hotare. Relaţiile internaţionale ale tineretului sovietic se lărgesc din an în an. Numai în prima jumătate a acestui an, Comitetul organizaţiilor de tineret din U.R.S.S. a stabilit noi legături cu 200 organizaţii naţionale ale tineretului din alte ţări.

Educaţi în spiritul internaţionalismului, tinerele şi tinerii din Uniunea Sovietică participă la multe acţiuni pe tărîm internaţional, organizate pentru apărarea păcii şi pentru un viitor mai bun al tinerei generaţii. Tineretul sovietic împreună cu întregul popor este în primele rînduri ale luptătorilor pentru pace. Nu a existat nici o acţiune îndreptată spre slăbirea continuă a încordării internaţionale care să nu fie sprijinită de tineretul sovietic şi pe care tinerii să nu o traducă cu consecvenţă în viaţă. Socotind colonialismul o ruşine a omenirii, tineretul sovietic şi-a unit cu fermitate glasul său cu al milioanelor de tineri şi tinere din alte ţări ale lumii pentru apărarea suveranităţii Egiptului, care duce o luptă dreaptă pentru independenţa sa.

In acest an, tineretul sovietic sărbătoreşte Ziua Mondială a Tineretului cu o deosebită bucurie. Lui i s-a acordat măreaţa cinste de a primi mii de soli ai tineretului din întreaga lume la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor care va avea loc la Moscova în vara anului 1957.

Tineretul sovietic a început de pe acum cu entuziasm pregătirile pentru această măreaţă sărbătoare a tinereţii. In întreaga ţară, în mii de sate şi oraşe au loc în prezent festivaluri, sărbători ale cîntecului, întreceri sportive. Comitetul sovietic de pregătire a Festivalului a trecut deja la muncă practică.

Tinerii şi tinerele din Uniunea Sovietică depun toate eforturile pentru ca să transforme cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor într-o minunată sărbătoare a tineretului, pentru ca, părăsind Uniunea Sovietică, fiecare participant la Festival să ducă cu sine în patria sa puternicul sentiment de prietenie pe care îl nutreşte tineretul sovietic pentru tinerii şi tinerele din întreaga lume.

Sub steagul păcii şi al prieteniei

(Urmare din pag. I-a)

hotărît să serbeze această dată ca zi internaţională a studenţilor, iar în 1942, Adunarea Internaţională a Studenţilor întrunită la Washington s-a raliat acestei iniţiative. Mai tîrziu, Ziua Internaţională a Studenţilor avea să încheie săptămîna internaţională studenţească.

Născută în negura războiului, în timpul cînd ciuma hitleristă se zbătea să-şi menţină şi să-şi extindă dominaţia, sărbătoarea studenţească a devenit un prilej de luptă pentru democraţie, pentru pace, pentru apărarea culturii umane.

U.I.S. care exprimă năzuinţele a milioane de studenţi, duce alături de F.M.T.D. o luptă consecventă împotriva colonialismului, împotriva imperialismului duşman al culturii şi progresului.

Sub steagul U.I.S. au fost organizate numeroase acţiuni în acest sens. Au fost elaborate numeroase măsuri în vederea sprijinirii studenţilor din colonii, începînd cu burse internaţionale, cu trimiterea de manuale, cursuri şi ustensile de laborator şi sfîrşind cu înfiinţarea la Pekin a unui sanatoriu pentru studenţii asiatici şi cu înzestrarea unei policlinici studenţeşti la Tokio. U.I.S. a fost una din animatoarele Conferinţei studenţilor din ţările Asiei şi Africii, care s-a ţinut anul acesta la Bandung.

O problemă importantă a mişcării studenţilor este problema unificării şi cooperării internaţionale. In ultimii ani s-au obţinut numeroase succese pe această linie, ajungîndu-se la o colaborare mai largă pe plan mondial. In sensul acesta, o mare însemnătate a avut-o cel de al IV-lea Congres Mondial Studenţesc, care a strîns în vara anului curent la Praga, sute de reprezentanţi din majoritatea ţărilor lumii. Congresul a confirmat năzuinţele fierbinţi ale studenţilor de a colabora cu colegii lor de pretutindeni pentru a nu permite ca flăcările unui nou război să mistuie bunurile culturale ale omenirii.

Ziua Mondială a Tineretului şi Săptămîna Internaţională a Studenţilor vor fi sărbătorite de către tineretul şi studenţii din ţara noastră sub semnul întăririi solidarităţii internaţionale şi a dezvoltării legăturilor prieteneşti cu tineretul din U.R.S.S., China şi celelalte ţări de democraţie populară, cu tineretul şi studenţii iubitori de pace din întreaga lume.

Cu prilejul acestor două evenimente, tineretul patriei noastre care se bucură de depline drepturi şi libertăţi, în faţa căruia socialismul deschide mari şi nobile perspective, munceşte, învaţă cu avînt sporit pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor celui de al II-lea Congres al P.M.R., pentru întărirea statului nostru democrat popular, pentru construirea socialismului.

Ziua Mondială a Tineretului şi Săptămîna Internaţională a studenţilor este întîmpinată de tineretul şi studenţimea noastră cu noi eforturi în muncă şi învăţătură, pentru a răspunde astfel grijii părinteşti manifestată faţă de ei de către Partidul Muncitoresc Romîn şi regimul nostru de democraţie populară.

Nu e greu pentru nimeni să facă astăzi deosebire între condiţiile vitrege de trai ale tinerilor muncitori şi studenţi din Romînia burghezo-moşierească şi viaţa din ce în ce mai luminoasă pe care o au în zilele noastre tinerii din fabrici, de pe ogoare, din şcoli şi facultăţi. Realizările regimului nostru de democraţie populară în toate sectoarele construcţiei economice şi de stat dovedesc pe deplin justeţea politicii Partidului Muncitoresc Romîn şi a Guvernului R.P.R. Greutăţile şi lipsurile care mai sînt, inerente creşterii, construirii socialismului, pot, trebuie şi vor fi învinse. Utemiştii, întregul tineret, sub conducerea partidului vor lupta cu şi mai multă hotărîre pentru îndeplinirea sarcinilor celui de-al II-lea plan cincinal, pentru lichidarea lipsurilor şi neajunsurilor existente.

Educat de partid în spiritul internaţionalismului proletar, al dragostei şi prieteniei faţă de eroicul tineret sovietic, faţă de tineretul Chinei populare şi din celelalte ţări socialiste, faţă de tineretul iubitor de pace din întreaga lume, Uniunea Tineretului Muncitor dezvoltă permanent legăturile sale internaţionale, luptă activ pentru pace.

Tineretul din ţara noastră înfierează acţiunile mîrşave ale elementelor contrarevoluţionare fasciste din Ungaria, sprijinite de imperialişti, care au încercat să răstoarne regimul democrat popular din Ungaria, să răpească cuceririle revoluţionare ale poporului ungar.

Elementele contrarevoluţionare, speculînd o serie de greutăţi şi lipsuri, folosind în mod demagogic şi mîrşav o serie de lozinci despre libertate, atît de scumpe poporului şi tineretului ungar, au reuşit să inducă în eroare şi să influenţeze o parte a tineretului ungar, să-l antreneze în acţiuni şi acte huliganice, îndreptate împotriva statului democrat-popular. Tineretul patriei noastre a avut permanent încredere că clasa muncitoare, forţele progresiste din Ungaria, vor fi în stare să zdrobească contrarevoluţia. Tineretul patriei noastre a primit cu multă bucurie vestea formării guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc în Ungaria, care cu ajutorul clasei muncitoare ungare şi al armatei sovietice a reuşit să lichideze contrarevoluţia.

Uniunea Tineretului Muncitor din ţara noastră este membră consecventă a F.M.T.D. Tineretul ţării noastre participă activ la toate acţiunile F.M.T.D. Noi am fost ţară gazdă a unuia dintre Festivalurile Mondiale ale Tineretului şi Studenţilor, anual oferim ospitalitate taberelor internaţionale de tineret, şi sîntem gata şi pe viitor să fim cu tot elanul nostru tineresc alături de orice iniţiativă a FMTD în sprijinul păcii şi prieteniei tineretului din întreaga lume.

Intr-o împărăţie a cărţilor

Peisaj obişnuit de bibliotecă. Linişte. Se aude doar foşnetul filelor de cărţi şi paşii ce grăbesc spre mesele de lectură. Oamenii — aproape toţi studenţi — sînt concentraţi. Răsfoiesc atenţi paginile şi din cînd în cînd condeiele le aleargă pe albul colii de hîrtie.

O zi oarecare la Biblioteca Centrală Universitară. Clădirea-i sobră ne este familiară. Inconjurat de palate masive de marmoră, imobilul bibliotecii ne reţine atenţia prin înfăţişarea sa ce poartă pecetea timpului scurs. Intre zidurile bibliotecii am întîlnit un mănunchi de oameni care muncesc modest, cu tragere de inimă, însufleţiţi de satisfacţia pe care o poate crea pasiunea pentru cultură.

900.000 nu este o cifră astronomică. Cînd este vorba însă de cărţi, cifra aceasta capătă proporţii deosebite. Biblioteca Centrală Universitară dispune de 900.000 de volume. In timp ce mă plimbam prin depozitele bibliotecii, încercam — fantezie reporterească! — să-mi imaginez cîţi kilometri ar acoperi cele 900.000 de volume aşezate unul lîngă altul...

Abia aflasem că Biblioteca Centrală Universitară posedă 900.000 de volume cînd, răsfoind o revistă a timpurilor trecute, aflai că în 1932 biblioteca dispunea de 100.075 volume, adică de nouă ori mai puţin. Comparaţia m-a îndemnat să fac o incursiune în trecutul acestei instituţii.

Incursiune în trecut

Familia regală avea veleităţi „culturale". Mai precis, hohenzolernilor le plăcea să facă „filantropie" cu banii contribuabilului romîn şi să pozeze în Mecena. Aşa se făcu că în 1893, cu banii statului, dar cu numele regelui, fu înfiinţată biblioteca. In rafturi, fuseseră adunate 3400 volume.

Existenţa bibliotecii depindea de bunăvoinţa mai marilor zilei, de jocul partidelor „istorice", de diferite aranjamente de culise. Chiar unul din devotaţii burgheziei — Al. Tzigara Samurcaş — nota într-o carte pe care a scris-o „Funcţionarea instituţiei (e vorba de bibliotecă, n.n.) devine tot mai anevoioasă; scumpetea generală şi mai ales preţul cărţilor în valută forte merg crescînd pe cînd veniturile... nu mai corespund nevoilor reale ale instituţiei".

Cîteva ore la Biblioteca Centrală Universitară

La un moment dat biblioteca a fost nevoită să contracteze un împrumut de 150.000 lei la Banca Naţională. Era în joc o moşie deficitară, dăruită de aceea bibliotecii, şi biblioteca a fost folosită drept paravan pentru salvarea ei. De altfel, existenţa acestei instituţii prilejuia tot felul de afaceri. Pe locul unde se află acum grădina Boema se găsea proprietatea unui cunoscut om de afaceri care şi-a vîndut bucata de pămînt statului pentru urlaşa sumă de 25.658.520 lei. Parcela a fost cumpărată pentru lărgirea imobilului deşi se ştia că o construcţie solidă nu este posibilă. S-a întîmplat în 1931.

Parcurgînd cîteva cifre

Din 1948, această importantă instituţie culturală poartă denumirea de Biblioteca Centrală Universitară. Unii ar putea crede că este vorba de o simplă schimbare de denumire. Lucrurile nu stau astfel. Biblioteca, dintr-o instituţie care se adresa unui cerc restrîns, este acum pusă la dispoziţia maselor largi ale tineretului studios. In acest scop, statul democrat-popular a creat condiţiile necesare unei continue dezvoltări a activităţii bibliotecii. Două cifre sînt grăitoare. In 1932, colecţiile bibliotecii au crescut cu 4589 cărţi şi broşuri. In ultimii ani, în mod constant, depozitele bibliotecii s-au mărit cu 60—80 de mii de cărţi anual.

Biblioteca Centrală Universitară îşi desfăşoară activitatea atît în clădirea din Piaţa Republicii cît şi prin filialele sale din facultăţi şi cămine. Biblioteca de la Facultatea de ştiinţe juridice are 200.000 volume, cea de la filologie 100.000 volume, cea de la istorie 112.000 volume, cea de la filozofie 72.000 volume etc. In căminele studenţeşti din Capitală au fost amenajate biblioteci bine aprovizionate. De pildă, căminul din blocul „Carpaţi" are la dispoziţie 15.000 de volume, iar căminul din calea Călăraşi posedă peste 7.000 cărţi de diferite specialităţi. Parcurgi cifrele acestea şi obţii încă o imagine a grijii pentru crearea celor mai bune condiţii de studii tineretului nostru. Imi povestea un bătrîn bibliotecar cîte dificultăţi trebuia să învingă pe vremea cînd el era student spre a putea obţine cărţile necesare învăţăturii. Acum nu numai că rafturile bibliotecii stau la îndemîna studenţilor, dar la Biblioteca Centrală Universitară există un serviciu de documentare care, la cerere, îţi întocmeşte bibliografii pe cele mai diferite teme. Bibliotecile din facultăţi ţin o strînsă legătură cu catedrele, astfel încît să poată oferi studenţilor în mod operativ, materialul bibliografic necesar.

Am aflat că pe vremuri actuala Bibliotecă Centrală Universitară îşi întrerupea activitatea cîteva luni pe an, iar atunci cînd funcţiona avea un program limitat la două ore dimineaţa şi la două ore după amiaza. Acum, două schimburi deservesc sălile de lectură astfel încît activitatea să nu se întrerupă de la 7 dimineaţa pînă la 21 seara. Sala principală a bibliotecii se află în legătură cu depozitul de cărţi printr-un tub de aer comprimat şi un lift în miniatură. Prin tubul de aer comprimat se trimit în depozit buletinele de cerere de cărţi iar din depozit se trimit în sala de lectură cărţile cu ajutorul liftului.

Cîteva amănunte...

S-ar cuveni să spunem cîteva cuvinte şi despre cărţile aflate în bibliotecă. Cele mai vechi datează din secolul al XVI-lea. Există o „Historie di tutte le cose degne di memoria" tipărită la 1540 la Veneţia. Printre cărţile rare se află şi o istorie a lui Herodot în latineşte publicată în 1557. Un alt exemplar rar este şi „Cartea romînească de învăţătură" a mitropolitului Varlaam publicată la 1643. Biblioteca posedă exemplare ale primelor ediţii ale unor lucrări remarcabile ale literaturii romîneşti. Printre alte cărţi se găseşte un exemplar din prima ediţie a lui „Pseudokynegheticos" al lui Odobescu. Pe un volum de versuri, Bogdan Petriceicu Haşdeu i-a scris o dedicaţie lui Maiorescu: „Inamicului versurilor mele..."

Multe comori ale culturii romîneşti se găsesc în rafturile Bibliotecii Centrale Universitare. Ele sînt astăzi studiate mai mult decît oricînd. Cred că cel mai convingător argument în această privinţă este faptul că în vreme ce în 1932 biblioteca a avut în decursul unui an 58.601 cititori (cu 10.910 mai puţin decît în 1931), în anul trecut peste un milion de profesori şi studenţi au trecut pragul bibliotecii.

Mai trebuie vreun comentariu?

M. RAMURA

Aspect de la Biblioteca Centrală Universitară (foto-montaj DUMITRU F. DUMITRU)

Sesiunea Seimului R. P. Polone

Proiectul de lege cu privire la planul cincinal 1956 — 1960

VARŞOVIA 9 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 8 noiembrie, la Varşovia şi-a continuat lucrările sesiunea Seimului Republicii Populare Polone. S-a discutat proiectul de lege cu privire la planul cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a Poloniei pe anii 1956-1960, prezentat de S. Jedrikowski, preşedintele Comisiei de stat pentru planificarea economică.

Proiectul de plan prevede ca în cursul cincinalului producţia industriei socialiste a Poloniei să crească cu 53,2%. In decurs de cinci ani producţia mijloacelor de producţie va creşte cu 57,3%, iar producţia mijloacelor de consum — cu 48,7%. Una din sarcinile cele mai importante ale noului plan cincinal este dezvoltarea continuă a industriei carbonifere. In decurs de cinci ani extracţia cărbunelui în Polonia urmează să crească cu 15,5 milioane de tone. Investiţiile în industria carboniferă vor fi 18.700.000.000 zloţi.

Proiectul de plan prevede dezvoltarea considerabilă a industriei siderurgice. In 1960, producţia de oţel va fi de 7.200.000 tone. O mare atenţie se acordă dezvoltării bazei naţionale a siderurgiei şi metalurgiei neferoase.

După cum stabileşte proiectul de lege, în cursul cincinalului producţia industriei constructoare de maşini se va dubla, iar o creştere şi mai mare se prevede în domeniul construcţiei de automobile, construcţiei navale şi al altor ramuri industriale, precum şi în domeniul construcţiei de maşini agricole. Se prevede creşterea producţiei industriei chimice. Se acordă o deosebită atenţie producţiei îngrăşămintelor artificiale. Sarcini importante sînt puse în faţa industriei materialelor de construcţii pentru a da în folosinţă în cursul cincinalului în oraşe şi aşezări muncitoreşti 1.200.000 camere de locuit, precum şi pentru a asigura un larg program de construcţii de locuinţe individuale în localităţile rurale.

Una din cele mai importante sarcini ale planului cincinal este avîntul producţiei agricole. Se prevede ca în cursul cincinalului producţia agricolă să crească cu 25%.

Deputaţii Seimului, care iau parte la discuţii, analizează principalele sarcini ale planului cincinal de dezvoltare a economiei naţionale. Ei fac propuneri şi aduc amendamente concrete proiectului de lege.

Să fie evacuate imediat trupele agresoare din Egipt!

Egiptul nu va deveni niciodată o colonie britanică sau franceză — a declarat Nasser

CAIRO 9 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 9 noiembrie președintele Nasser a rostit la vechea moschee Al Azhar din Cairo o amplă cuvîntare consacrată evenimentelor din Egipt. Cuvîntarea sa a fost transmisă simultan de postul de radio Cairo.

Potrivit relatărilor agenției France Presse, la începutul cuvîntării sale șeful guvernului egiptean a făcut istoricul evenimentelor de la intrarea trupelor israeliene în Egipt, la 29 octombrie 1956. El a declarat că Israelul a întreprins „O acțiune perfidă împotriva independenței Egiptului, în înțelegere cu imperialiștii care n-au pierdut niciodată speranța de a reocupa o țară care le-a scăpat și de a distruge fără milă independența pe care aceasta țară și-a cucerit-o nu de mult".

„Egiptul, a subliniat cu tărie președintele Nasser, nu va deveni niciodată, repet, niciodată din nou o colonie britanică sau franceză. Sîntem gata mai curînd să murim pînă la unul decît să vedem țara noastră aservită unei puteri străine, indiferent care ar fi ea".

Imperialiștii nu visează numai Egiptul, a continuat Nasser, ci întreaga lume arabă, pentru că acesta a devenit în zilele noastre o națiune independentă care aspiră la libertate și pace. Agresiunea franco-britanică a avut însă un efect imediat: ea a întărit unitatea lumii arabe. In cursul ultimelor zece zile ne-au parvenit noi dovezi ale solidarității arabe: în fiecare zi Arabia Saudită, Iordania și Siria s-au oferit să participe alături de noi la acest război, dar noi le-am sfătuit să mai aștepte, momentul nefiind favorabil dispersării forțelor noastre. Aceste țări ne-au dat de asemenea un ajutor prețios în toate domeniile. Popoarele arabe și-au luat sarcina de a întrerupe scurgerea petrolului către țările care ne-au atacat.

In continuare, președintele Nasser a subliniat că ațîțătorii la război sînt tot mai izolați pînă și în țările lor. „Guvernele britanic și francez — a spus el — s-au comportat ca adevărați criminali de război, lansînd războiul criminal împotriva poporului egiptean. De aceea ele sînt complect izolate pe plan internațional, glasul popoarelor ridicîndu-se împotriva agresiunii perfide a cărei victimă a fost Egiptul".

Referindu-se apoi la operațiunile militare din peninsula Sinai, Nasser a declarat: „Armata egipteană nu a fost înfrîntă de trupele israeliene, căci la 31 octombrie am dat ordin trupelor noastre să se retragă din regiunea Sinai pentru a face joncțiunea cu pozițiile de apărare aflate în regiunea Canalului de Suez. Astfel am putut dejuca șiretenia comandamentului anglo-franco-israelian, care avea drept obiectiv ocuparea zonei Canalului de Suez.

Președintele Nasser a calificat apoi drept „calomnii" zvonurile care circulă și potrivit cărora Egiptul ar intenționa să părăsească O.N.U. El a reafirmat cu acest prilej atașamentul țării sale față de această mare organizație a popoarelor.

Abordînd apoi problema Canalului de Suez, Nasser a arătat că forțele franco-britanice au vrut să ocupe Canalul pentru așa-zisa apărare a liberei navigații. Sir Anthony Eden poate fi mîndru de rezultat: el a reușit să blocheze pentru o lungă perioadă această cale maritimă. Acum englezii și francezii pretind că vor debloca canalul cu propriile lor mijloace, fără colaborarea Egiptului, prin teritoriul căruia trece acest canal. Să ia aminte imperialiștii: nu le vom permite niciodată acest lucru, atît timp cît pe pămîntul țării noastre se va afla un singur soldat străin.

In încheiere președintele Nasser a declarat: „In aparență bătălia militară a luat sfîrșit; dar rămîne bătălia politică. Le spunem imperialiștilor cu toată hotărîrea că vom continua lupta pe toate fronturile și prin toate mijloacele pînă la plecarea ultimului soldat străin de pe pămîntul nostru, că vom rămîne vigilenți pînă la victoria finală. Lumea întreagă trece astăzi printr-o perioadă de o deosebită însemnătate pentru viitorul întregii omeniri. Egiptul va lupta pînă la capăt pentru ca acest viitor să fie luminos și pașnic, pentru toate popoarele".

Discursul președintelui Nasser a fost întrerupt de puternice și repetate aplauze. Nasser a parcurs apoi străzile orașului Cairo într-un automobil deschis, fiind călduros aclamat de către populație.

Planurile domnului Eden...

LONDRA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Primul ministru Eden a făcut la 9 noiembrie în Camera Comunelor o declarație în legătură cu „trupele internaționale" care urmează să fie trimise în Egipt. Eden a declarat că guvernul englez este gata să le transmită „însărcinările" sale, de îndată ce „trupele internaționale vor fi capabile să îndeplinească în mod efectiv sarcina ce le stă în față".

Din declarația lui Eden rezultă, însă, că el are în vedere o ocupare pe timp îndelungat de către trupele engleze a teritoriului Egiptului și în special a zonei Canalului de Suez. Eden a declarat de pildă că unitățile de șoc ale trupelor engleze din Egipt „vor fi înlocuite prin batalioane de infanterie corespunzătoare". Eden a declarat de asemenea că Anglia va menține rezerve suplimentare de infanterie pe insula Cipru și că va păstra în Cipru și în Malta armamentul și echipamentul trupelor terestre și efectivul auxiliar al forțelor aeriene militare, astfel încît în cîteva ore pe aceste baze să poată fi aduse din nou escadrilele engleze.

Iugoslavia și Birmania sînt gata să contribuie la formarea forțelor internaționale de poliție ale O. N. U.

NEW YORK 9 (Agerpres). — La 8 noiembrie reprezentantul Iugoslaviei la O.N.U. a anunțat că guvernul R.P.F. Iugoslavia este gata să trimită trupe care să facă parte din forțele internaționale de poliție ale O.N.U. însărcinate cu supravegherea încetării focului în Egipt.

De asemenea, reprezentantul permanent al Birmaniei la O.N.U. a făcut cunoscut secretarului general al acestei organizații că țara sa este dispusă să contribuie la formarea forței internaționale de poliție a O.N.U. din Egipt în conformitate cu rezoluția adoptată la 7 noiembrie

Generalul Burns a sosit la Cairo

CAIRO 9 (Agerpres). — La 8 noiembrie a sosit la Cairo generalul Burns, șeful Statului Major al observatorilor O.N.U. în Palestina, numit de Organizația Națiunilor Unite în funcția de șef al forțelor internaționale de poliție pentru realizarea hotărîrilor O.N.U. în Orientul Apropiat.

La sosire Burns a avut o întrevedere cu Mahmud Favzi, ministrul Afacerilor Externe al Egiptului.

Aproximativ 50.000 de voluntari indonezieni și-au exprimat dorința de a sprijini Egiptul

DJAKARTA 9 (Agerpres). — El Amrusi, ambasadorul Egiptului în Indonezia, a declarat că în prezent aproximativ 50.000 de voluntari indonezieni și-au exprimat dorința de a lupta de partea Egiptului împotriva agresorilor.

Politica guvernului U. R. S. S. este salutată cu căldură de Iordania

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite telegrama trimisă de Hikmat Masri, președintele Camerei deputaților a Iordaniei, lui K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.:

Parlamentul iordanian a hotărît să transmită Excelenței voastre, poporului și guvernului sovietic profunde mulțumiri și felicitări cordiale pentru sprijinul dv. curajos și nobil acordat Egiptului în lupta lui împotriva agresiunii barbare a Franței, Angliei și Israelului. Hotărîrile dv. de neuitat de a lua măsuri politice și militare în scopul de a opri agresiunea, în conformitate cu principiile O.N.U., v-au asigurat prietenia și recunoștința veșnică a lumii arabe.

★

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite telegrama trimisă de Suleiman Nabulsi, primul ministru al Regatului Hașemit al Iordaniei, lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.:

In numele Guvernului Iordanian Vă adresăm profunde mulțumiri pentru poziția guvernului Uniunii Sovietice față de agresiunea imperialistă anglo-franco-israeliană, poziție în care atît guvernul cît și poporul Iordaniei văd o manifestare clară a hotărîrii Uniunii Sovietice de a lupta împotriva imperialismului și împotriva planurilor lui de a opri înaintarea popoarelor spre progres și eliberare.

Ne exprimăm speranța că guvernul Sovietic, prieten al arabilor, va continua și în viitor să acorde ajutor la rezolvarea celei mai mari probleme arabe creată de complotul imperialist.

Dl. Mollet față cu sinceritatea!

Sînt unele personalități politice a căror contemplare îți trezește regretul că n-ai pana lui Balzac sau geniul lui Rafael ca să le zugrăvești pentru posteritate. Un astfel de regret m-a încercat citind discursul rostit de domnul Guy Mollet în Adunarea Națională franceză în seara de 7 noiembrie. Candoarea angelică, ingenuitatea aproape infantilă și curățenia sufletească etalate de la tribuna parlamentului ne-au sugerat ideea că dl. Mollet ar trebui imortalizat pe pînză în chip de pură madonă

Pentru că declarațiile premierului francez ar putea fi înduioșătoare dacă n-ar fi în totală contradicție cu faptele. Cu înalta sa autoritate „morală" — dl Mollet ne asigură că agresiunea din Egipt n-a fost agresiune ci un soi de promenadă pe malul Suezului. Atacurile au fost „operațiuni cu caracter voit și precis limitat" la care ar fi fost „constrînse" trupele intervenționiste. Se spune răspicat: „Nici o clipă ele (adică agresiunea criminală) nu au fost operațiuni de război împotriva Egiptului". Urmărind această afirmație neavertizații ar putea presupune că avioanele anglo-franceze au bombardat orașele și satele egiptene cu turtă-dulce, că soldații nu erau de cît niște turiști care trăgeau cu gloanțe oarbe astfel că moartea semănată din plin s-a datorat sperieturii, că tunurile n-aveau obuze ci mingi cu cîlți făcute — în acest mod original — cadou copiilor egipteni amatori de fotbal.

Și ca să demonstreze că așa stau lucrurile și nu în felul în care le cunoaște lumea, d. Mollet începe să facă un istoric al evenimentelor, ce ar părea ridicol, dacă n-ar fi tragic:

„Urmăream să asigurăm siguranța tranzitului și libera circulație în Canalul de Suez", spune candid premierul francez despre scopul criminalei agresiuni împotriva Egiptului. Și ca să dovedească că în adevăr vroia să asigure „libera circulație", aviația anglo-franceză a scufundat vase pe Canal împiedicînd astfel pentru cîteva luni traficul prin Suez Pentru treaba asta însă dl. Mollet nu consideră răspunzător guvernul său și pe cel englez ci „armata egipteană care-l blocase (Canalul, n.n.) intenționat, scufundînd mai multe vapoare și comițînd astfel — de ce să nu semnalăm — o nouă violare a convenției din 1888". Care va să zică: uite hoțul de păgubaș! Vasele militare engleze trag asupra Canalului, aviația bombardează nemilos vapoarele egiptene care făceau legătura între cele două maluri, le scufundă, iar dl. Mollet, denunță Egiptul că „a violat convenția din 1888".

Ciudată logică!

Mergînd pe aceeași linie fariseică dl. Mollet afirmă cu candoare că „nici Franța, nici Anglia nu au intenția de a rămîne în Egipt". O, sfîntă perfidie! Adică intenția afirmată de a reintra în stăpînirea Canalului, nu înseamnă acapararea unui teritoriu egiptean! Oare Suezul e undeva prin Lorena? Oare declarația că Franța rămîne fidelă planului de gestiune internațională a Suezului elaborat unilateral la Londra, în care Anglia și Franța își prevăd o poziție dominantă, nu exprimă dorința de a ocupa Canalul? Dar ce să-i faci! Cînd aluneci pe toboganul nesincerității, cînd te temi să spui adevărul lumii și propriului tău popor, e greu să te mai oprești. De aceea dl. Mollet după ce afirmă fără să clipească: „Nu avem căderea de a ne amesteca în treburile interne ale Egiptului" nu se mai poate reține să nu se dedea la amenințări la adresa guvernului egiptean El face previziuni străvezii prin care lasă să se înțeleagă că „mîine" președintele Nasser va suporta „urmări". Aceasta echivalează cu o declarație deghizată că la Londra și Paris se dorește arzător răsturnarea guvernului egiptean și înlocuirea lui cu oameni docili anglo-francezilor. Dar evident, în limbajul agresorilor invadarea teritoriului egiptean, încercarea de a-i răpi din nou Canalul de Suez nu mai înseamnă de mult amestec în treburile interne! Agresiunea armată într-un loc unde nu te-a poftit nimeni nu mai înseamnă amestec?

Iată așadar că nu sinceritatea este acea oglindă în stare să reflecte chipul d-lui Mollet!

AL. GIRNEAȚA

Discutarea „problemei ungare" de către sesiunea extraordinară a Adunării Generale — o încălcare grosolană a Cartei O.N.U.

NEW YOK 9 (Agerpres). — La 8 noiembrie a fost convocată o ședință a sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. pentru discutarea problemei „Situația din Ungaria". După cum s-a mai anunțat, discutarea acestei probleme a fost impusă de Statele Unite, Anglia și Franța, mai întîi Consiliului de Securitate, iar apoi, încălcîndu-se Carta O.N.U., Adunării Generale, cu scopul de a abate atenția opiniei publice mondiale de la agresiunea imperialistă împotriva Egiptului, de a agrava situația internațională și de a intensifica activitatea forțelor reacționare clandestine împotriva guvernelor democrat populare.

In ședința de dimineață a sesiunii a luat cuvîntul reprezentantul Ungariei, Szabo, care s-a referit la motivul convocării ședinței. El s-a pronunțat împotriva discutării de către sesiune a „problemei ungare", deoarece discutarea acestei probleme constituie un amestec grosolan în treburile interne ale Republicii Populare Ungare.

Szabo a dat citire telegramei guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc al Republicii Populare Ungare adresată secretarului general al O.N.U., în care se protestează cu hotărîre împotriva oricărei discutări a acestei probleme atît în Consiliul de Securitate, cît și în cadrul Adunării Generale, deoarece ea este de competența exclusivă a guvernului ungar. Szabo a spus că guvernul Ungariei se bucură de sprijinul maselor largi populare și restabilește în prezent ordinea în țară.

Președintele Adunării a declarat că ia notă de declarația reprezentantului Ungariei, dar, întrucît problema este inclusă deja pe ordinea de zi, el dă posibilitatea delegaților să ia cuvîntul pentru a-și motiva votul asupra rezoluției americane, care a fost adoptată de Adunare la 4 noiembrie. Ciankaișistul, cubanezul, reprezentanții Portugaliei, Olandei, Uruguayului și alții s-au dedat la calomnii la adresa Republicii Populare Ungare și a Uniunii Sovietice. Ciankaișistul și cubanezul și-au exprimat dezamăgirea pentru faptul că manevra puterilor coloniale, menită să abată atenția, a eșuat și că reprezentanții țărilor Asiei și lumii arabe au manifestat o atitudine complet lipsită de entuziasm față de discutarea „problemei ungare".

Reprezentanții Bulgariei, Albaniei și Poloniei, au obiectat cu hotărîre împotriva discutării „problemei ungare".

Cuvîntarea reprezentantului R.P.R. la O. N. U.

A luat apoi cuvîntul Atanase Joja, reprezentantul R.P.R. la O.N.U. Explicînd motivele votului R.P.R. în ședința din 4 noiembrie a sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. pentru examinarea așa-numitei probleme „situația din Ungaria" (cînd delegația R.P.R. a votat împotriva adoptării rezoluției S.U.A. privind amestecul O.N.U. în treburile interne ale Ungariei) Atanase Joja a declarat: „Pe baza aliniatului șapte ale articolului doi al Cartei, Națiunile Unite nu sînt autorizate să intervină în afacerile care sînt de competența națională a unui stat. Rezoluția din 4 noiembrie constituia un amestec în afacerile interne ale Ungariei violînd prevederile exprese ale Cartei. Iată de ce ea nu a putut avea nicio eficacitate. Este adevărat că rezoluția se referea la tratatul de pace cu Ungaria dar trecea cu vederea o prevedere esențială a acestui tratat, respectiv articolul cinci care interzice în mod expres activitatea organizațiilor fasciste în Ungaria.

Recentele evenimente din Ungaria — a continuat reprezentantul R.P.R. — confirmă cele arătate de guvernul romîn în mesajul adresat poporului ungar. Intr-adevăr, rebeliunea a fost îndreptată împotriva principiilor de bază ale statului ungar, stabilite de Constituție, ajungîndu-se la desființarea oricărei legalități. Elementele fasciste au provocat anarhie și s-au dedat la acte de violență nemaiîntîlnite împotriva instituțiilor de stat și a drepturilor fundamentale ale omului pe care se bazează regimul democratic din Ungaria. Elementele care în trecut au susținut teroarea hortystă au reapărut din întunecime și s-au dedat la masacre sistematice împotriva patrioților unguri și împotriva reprezentanților puterii democrate.

Este clar că o rebeliune de o asemenea amploare nu putea fi declanșată fără un ajutor masiv venit din afară, lucru confirmat de fapte. Trebuie subliniat că delegații care s-au pronunțat pentru discutarea în cadrul O.N.U. a evenimentelor din Ungaria n-au spus nici un singur cuvînt de condamnare a masacrelor și încălcării criminale a libertății și drepturilor poporului maghiar. Este evident că Nagy nu putea și nu voia să se opună rebeliunii. In consecință, guvernul romîn a considerat, pe de o parte, că în Ungaria s-a creat o situație foarte gravă și că aceasta este o problemă de competența exclusivă a guvernului ungar. Guvernul romîn a salutat formarea guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc, singurul guvern al Ungariei reprezentînd regimul de democrație populară. Guvernul romîn este sigur că pe baza programului proclamat de guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc, aprobat și susținut de poporul ungar, situația care s-a creat în Ungaria va găsi o rezolvare normală în cadrul statului ungar. In același timp trebuie avut în vedere faptul că în prezent rebeliunea este lichidată și că viața în Ungaria democratică își reia cursul normal.

Punerea în discuția O.N.U. a evenimentelor din Ungaria servește numai intereselor elementelor fasciste, antidemocratice, cercurilor internaționale care urmăresc încordarea și amenințarea păcii.

In concluzie, delegația romînă consideră că O.N.U., care se bazează pe principiile neamestecului în treburile care sînt exclusiv de competența națională a unui stat, nu este în măsură să discute problema intitulată „situația din Ungaria". Noi avem convingerea că încetînd discutarea acestei probleme vom aduce singura contribuție posibilă la rezolvarea rapidă și pe baze sănătoase a acestei probleme interne a poporului ungar.

★

Reprezentantul Iugoslaviei, Brilej, a subliniat că în Ungaria au avut loc încercări de a se restaura regimul care a existat înaintea celui de al doilea război mondial. Guvernul Nagy, a spus Brilej, s-a dovedit a fi incapabil de a controla evenimentele din țară, a admis o anarhie de care au profitat anumite elemente.

In prezent, a declarat el în continuare, în Ungaria există condiții în care poporul acestei țări își va putea continua mersul înainte pe calea construirii democrației și socialismului.

In încheiere, Brilej a subliniat că rezoluția americană „nu indică calea care să îmbunătățească situația din Ungaria", deși conține puncte pentru care delegația sa le-ar vota dacă această rezoluție ar fi votată pe puncte.

In ședința de după-amiază a Adunării Generale a O.N.U. primul a luat cuvîntul reprezentantul Cehoslovaciei, Ulbrich. El a spus că în Ungaria există „probleme nerezolvate și mari greutăți", care trebuie reglementate în conformitate cu voința poporului ungar. Rezolvarea acestor probleme însă, a declarat Ulbrich, este o chestiune internă a țării. Amestecul O.N.U. în treburile interne ale Ungariei este în contradicție cu Carta O.N.U.

Reprezentantul R.S.S. Ucrainene, V. Sapojnikov, a subliniat că discutarea „problemei ungare" de către Adunarea Generală reprezintă o încălcare grosolană a Cartei O.N.U. și nu are nimic comun cu țelurile O.N.U. Discutarea acestei probleme, a spus el, a fost inițiată pentru a se abate atenția de la agresiunea împotriva Egiptului.

Afirmațiile calomnioase la care s-au dedat în Adunarea Generală reprezentanții Statelor Unite, Angliei și Franței, a declarat Sapojnikov, nu pot fi calificate altfel decît ca o instigare la noi acțiuni subversive îndreptate spre răsturnarea orînduirii socialiste în Ungaria.

Rezoluția americană din 4 noiembrie, a spus în încheiere reprezentantul R.S.S. Ucrainene, constituie un amestec inadmisibil în treburile interne ale Ungariei.

Reprezentantul Indoneziei, Sudjarvo, a declarat că graba cu care a fost convocată sesiunea extraordinară a Adunării Generale pentru discutarea „problemei ungare", a convenit „numai cîtorva delegați". Discuțiile a subliniat el, s-au desfășurat în lipsa reprezentantului „părții celei mai interesate — Ungaria".

Reprezentantul italian, Vitetti, care a rostit un discurs calomnios, a prezentat în numele Italiei, Cubei, Irlandei, Pakistanului și statului Peru, un proiect de rezoluție care repetă rezoluția americană, adoptată de Adunare la 4 noiembrie. El a declarat că intenționează să prezinte încă un proiect de rezoluție care să prevadă trimiterea unor „forțe polițienești ale O.N.U." în Ungaria

Delegatul Spaniei, care a rostit un discurs provocator, a oferit soldați spanioli spre a fi trimiși în Ungaria sub steagul O.N.U.

Reprezentantul Indiei, Krișhna Menon, a subliniat că guvernul Indiei este împotriva oricărui amestec străin în treburile interne ale Ungariei.

Cu aceasta ședința a luat sfîrșit. Următoarea ședință a fost fixată pentru 9 noiembrie.

Convorbire la C.C. al P.C.U.S. cu grupul de militanți ai P.C. din Marea Britanie

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 noiembrie la C.C. al P.C.U.S. a avut loc o convorbire cu grupul de militanți al partidului comunist din Marea Britanie în frunte cu J. R. Campbell, membru în comitetul politic al comitetului executiv al partidului, redactor al ziarului „Daily Worker" care se află la Moscova.

La convorbire au luat parte M. A. Suslov, P. N. Pospelov, secretari ai C.C. al P.C.U.S. și B. N. Ponomarev, membru al C.C. al P.C.U.S.

In cadrul convorbirii care a decurs într-o atmosferă prietenească și sinceră au fost discutate probleme interesînd pe tovarășii englezi.

O violare a acordului de armistițiu din Coreea

PHENIAN 9 (Agerpres). — Agenția Centrală Telegrafică Coreeană a publicat o știre în care se spune că în dimineața zilei de 7 noiembrie două avioane militare ale trupelor O.N.U. au trecut linia de demarcație și au pătruns în spațiul aerian al Coreei de nord, deasupra punctului Bekcihon. Deasupra satului Sibenri avioanele O.N.U. au atacat avioanele Armatei Populare Coreene care își executau zborul lor obișnuit. In urma măsurilor de auto-apărare luate de piloții Armatei Populare Coreene un avion al trupelor O.N.U. a fost doborît în apropiere de satul Țînsanri, din județul Singhe, provincia Hvanhe de nord, la nord de linia militară de demarcație, iar celălalt avion s-a îndepărtat spre sud trecînd linia militară de demarcație.

Agenția Centrală Telegrafică Coreeană relatează că acțiunile avioanelor trupelor O.N.U. constituie o încălcare grosolană a acordului de armistițiu din Coreea. Acest incident nu este ceva întîmplător, căci în prezent în Coreea de sud se desfășoară cu o nouă intensitate campania cu privire la „marșul asupra nordului", menit să submineze acordul de armistițiu.

Delegatul R. P. Ungare la O. N. U.

BUDAPESTA 9 (Agerpres). — Guvernul ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc a anunțat joi O.N.U. că l-a numit pe ministrul Jozsef Marjai delegat al R.P. Ungare la Organizația Națiunilor Unite.

EVENIMENTELE DIN UNGARIA

Un comunicat al Agenției M.T.I.

BUDAPESTA 9 (Agerpres). — Agenția M.T.I. a transmis următorul comunicat: Guvernul ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc a luat în ziua de 4 noiembrie 1956 măsuri în vederea sistării primirii transporturilor de Cruce Roșie care sosesc din țările apusene. Guvernul a fost nevoit să ia această măsură pentru că la examinarea transporturilor sosite cu indicația „Colete Cruce Roșie" în ziua de 2 noiembrie cu 30 de avioane și în ziua de 3 noiembrie cu 70 de avioane, a reieșit că donațiile cu indicația medicamente au conținut în parte arme. De asemenea a reieșit că o parte din persoanele indicate drept „personal ajutător Cruce Roșie" au fost ofițeri și ofițeri de jandarmerie fasciști hortiști, aflați înainte în Germania apuseană. Guvernul maghiar nu a avut posibilitatea să stabilească cum au putut ajunge aceste elemente contrarevoluționare în rîndul personalului care a însoțit transportul de Cruce Roșie, respectiv cum au putut ajunge armele menționate printre coletele cu medicamente.

In asemenea condiții, însă guvernul a fost nevoit să sisteze temporar primirea transporturilor de Cruce Roșie sosite din apus, întrucît în perioada amintită s-a dezlănțuit un atac contrarevoluționar armat cu scopul de a răsturna puterea de stat a Republicii Populare Ungare și ordinea ei legală.

Guvernul ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc este recunoscător organizației internaționale de Cruce Roșie pentru trimiterea medicamentelor de care țara are într-adevăr nevoie. In consecință, guvernul a acceptat imediat și cu bucurie propunerea din 8 noiembrie a organizației internaționale a Crucii Roșii, primită prin ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la Budapesta, de a transporta coletele în Ungaria prin Iugoslavia. Guvernul vede în aceasta o garanție că abuzurile de mai sus săvîrșite cu coletele Crucii Roșii nu se vor mai repeta.

Viața continuă să se normalizeze

BUDAPESTA 9 (Agerpres). — După cum transmite postul de radio Budapesta, măsurile luate de guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc, au fost salutate cu satisfacție de populația țării, care își reia viața pașnică.

Răspunzînd apelului guvernului, minerii se întorc la muncă. Vineri dimineața în minele din Tatabanya s-au prezentat la lucru peste 1600 de mineri. In minele de la Dorog au început lucrările de întreținere. Minerii din bazinul transdanubian livrează cărbunele necesar pentru uzinele din împrejurimi. La Salgotarjan, Matravidek și Matrahaza a fost de asemenea reîncepută extracția de cărbune.

La minele din Mezolewass s-a reluat munca în șase puțuri.

In numeroase localități s-a început lucrul în uzine și fabrici. La Gyor, Komarom și Szekesfehervar, uzinele lucrează. La Salgotarian, Ajta, Matra, Tata, Borsod, termocentralele au fost deja aprovizionate pentru cîteva zile cu cărbuni. In județul Vas toate întreprinderile lucrează, iar în județul Nograd 90 la sută din oamenii muncii au reluat lucrul.

Circulația pe căile ferate a fost reluată.

Au răspuns de asemenea chemării guvernului de a reîncepe munca, muncitorii din industria petroliferă, muncitorii șantierelor navale din Budapesta și de la numeroase alte întreprinderi importante din capitală printre care se află și marea Uzină metalurgică „Haman Kato" etc.

In mai multe localități s-au format conducerile raionale și orășenești ale Partidului socialist muncitoresc maghiar. La Budapesta se formează conducerile de circumscripții ale partidului.

Consiliul Central al Sindicatelor libere maghiare într-o chemare difuzată de postul de radio Budapesta declară că este de acord cu scopurile stabilite și sprijină guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc. Consiliul a propus guvernului organizarea de gărzi pentru păstrarea ordinei în uzine, precum și o serie de măsuri pentru a asigura continuarea lucrului.

Potrivit hotărîrilor guvernului, s-au luat măsuri pentru plata către salariați a avansurilor de salarii.

La Budapesta magazinele au început să se deschidă. Școlile care nu au fost distruse au reînceput cursurile.

La Budapesta sosesc numeroase camioane cu produse alimentare din Gyor, Zala, Szolnok, Somogy și alte orașe. Abatorul din Budapesta și-a reluat activitatea. In oraș s-au deschis 100 de restaurante. Aprovizionarea cu gaze a orașului este asigurată, cu excepția unor raioane unde s-au produs distrugeri.

Știri anunțînd normalizarea vieții sosesc de asemenea din cele mai multe orașe ale țării. Populația de la sate contribuie la aprovizionarea orașelor. Lucrările agricole de toamnă sînt în toi. In multe locuri însămînțările nici nu au fost întrerupte în această perioadă grea.

Din numeroase localități sosesc mesaje prin care țărănimea muncitoare sprijină programul guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc și își exprimă hotărîrea de a consolida cooperativele agricole de producție.

La Budapesta stîrnește indignare în rîndul populației faptul că resturi ale bandelor de contrarevoluționari zdrobite, amestecate cu criminalii de drept comun eliberați de aceștia din închisori, atacă și jefuiesc trenuri și magazine.

Astfel la Budapesta bande de contrarevoluționari au devastat și jefuit marele magazin Szabadsag un depozit de textile din care s-au prădat mărfuri în valoare de 100 de milioane de forinți și alte magazine, Facultatea de Științe Etvos Lorent etc. In alte încercări de jaf banditii au fost împiedicați de populație care a sprijinit organele de poliție. Banditii au incendiat de asemenea hotelul Royal și alte clădiri din oraș și au tras asupra pompierilor care încercau să stingă focul.

Populația Budapestei participă activ la apărarea bunurilor poporului și la dezarmarea bandelor de jefuitori. O contribuție importantă o aduc gărzile muncitorești. Garda muncitorească a uzinei de fabricate din oțel, de pildă, a respins în cursul nopții de joi spre vineri un atac banditesc. De asemenea, garda muncitorească a întreprinderii de mobile din circa 13-a a împiedicat pe tîlhari să prade această întreprindere.

Locuitorii din circa 7-a au curățat de bandiți o casă în care aceștia se cuibăriseră. In cursul nopții, ei au format gărzi care au veghiat la menținerea ordinei.

Guvernul a luat măsuri pentru restabilirea transporturilor și pentru aprovizionarea locuitorilor Budapestei — greu lovită de acțiunile odioase ale bandelor de contrarevoluționari.

„Ce s-a întîmplat la parlament săptămîna trecută"

BUDAPESTA 9 (Agerpres). — Sub titlul „Ce s-a întîmplat la parlament săptămîna trecută" postul de radio Budapesta transmite un reportaj în care prezintă un tablou al ultimelor zile ale guvernului Nagy, întocmit după relatările unor martori oculari.

In reportaj se arată că muncitorii și muncitoarele care s-au prezentat la parlament în calitate de membri ai unor delegații, precum și ofițerii de la Academia militară care au făcut de gardă la parlament povestesc că locul delegațiilor de muncitori și țărani care veneau la început la parlament pentru a-și expune revendicările juste a fost luat în ultimele zile ale săptămînii trecute de oameni îmbrăcați în uniformele ofițerești ale armatei hortyste și în blănuri scoase de la naftalină. Culoarele parlamentului, se spune în reportaj s-au umplut de foști moșieri, foști acționari, foști ofițeri hortyști. Ei au luat cu asalt anticamerele miniștrilor năvălind și în cabinetele lor de lucru.

Intîi s-au prezentat foști proprietari de blocuri care au considerat pare-se că a venit timpul să-și recapete averea. Ei au fost încurajați în acest sens de unul sau altul din membrii guvernului. Intr-o serie de blocuri din Budapesta, foștii proprietari au amenințat cu evacuarea pe locatarii care nu le erau pe plac.

Apoi au început să vină politicieni care s-au prezentat drept mici agrarieni. Problema ridicată de ei a fost cît este cazul să se restituie moșierilor al căror pămînt a fost confiscat de popor pentru că au colaborat cu fascismul: 100 sau 200 de holzi?

Au venit proprietari de fabrici care spuneau că sînt social-democrați și au discutat dacă nu ar trebui anulată naționalizarea întreprinderilor cu mai puțin de 150 muncitori. Ei considerau aceasta doar ca un început, deoarece fostul ministru Kelemen nu a uitat să înscrie în programul partidului social-democrat faptul că acest partid se va ridica împotriva naționalizării.

Mai tîrziu, culoarele au fost întesate de ofițeri horthyști care au ajuns să se simtă atît de puternici încît au vrut să aresteze chiar în incinta parlamentului pe Istvan Dobi, președintele Prezidiului R.P. Ungare și pe Sandor Ronay, președintele Adunării de Stat.

La fiecare pas auzeai oameni chemîndu-se unii pe alții cu vechile titluri. Reprezentanții elementelor reacționare care au intrat în număr mare în guvern și a căror grijă era nu de a restabili ordinea, ci de a plasa în poziții cît mai bune pe membrii propriilor lor partide, îi sprijineau pe vechii lor cunoscuți. Oamenii cinstiți din guvern au văzut toate acestea fără a putea face ceva.

Ce ar fi avut de așteptat muncitorii, țăranii, intelectualii credincioși puterii populare, de la un guvern a cărui activitate era subminată de lupta între partide pentru acapararea pozițiilor? Un tînăr ofițer al Academiei militare spunea următoarele: Ce ar spune părinții noștri dacă ar auzi vreodată că armata nu mai are nevoie de noi, că locul nostru va fi ocupat de ofițeri horthyști? Noi nu năzuim spre poziții și ranguri, pentru că nu ne este teamă de muncă, dar nu vom da din mîna clasei muncitoare și a țărănimii posturile de comandă în armată.

Alături de tabloul terorii albe din capitală și provincie, faptele petrecute în clădirea parlamentului în aceste zile au arătat planurile contrarii intereselor poporului ungar, urzite de contrarevoluționari.

Banditismele contrarevoluționarilor

BUDAPESTA 9 (Agerpres). — Postul de radio Budapesta relatează cîteva din nenumăratele crime cumplite săvîrșite de bandele contrarevoluționare în perioada tragică a teroarei albe din timpul guvernului Nagy. Grupe de contrarevoluționari înarmați pătrundeau în acele zile în locuințele oamenilor pașnici și nevinovați pe care îi tîrau după el, îi torturau după cunoscutele metode fasciste și-i asasinau cu bestialitate.

Postul de radio Budapesta enumeră cîteva nume de oameni simpli: Nemes Istvan, Furcsak Laszlo, funcționari la o gospodărie agricolă de stat, Arany, tată a 4 copii și mulți alții care au fost torturați cu cruzime și asasinați de fasciști.

Bandele fasciste au tîrît la procuratura militară din strada Feny peste 300 de cetățeni ai Budapestei și pregătiseră totul pentru exterminarea lor. Ei au fost salvați de trupele sovietice. Din închisoarea din strada Marko au fost salvați alți 150 de ostateci, pe care contrarevoluționarii îi întemnițaseră și îi torturau.

In mai multe locuri teroriștii contrarevoluționari au pus în libertate pe criminalii de drept comun din închisori care au format bande ce terorizau populația. La Szegedin șeful bandelor contrarevoluționare a fost Kovacs Gyula, fost maior în armata hortystă, care fusese condamnat la patru ani închisoare pentru acțiuni dușmănoase regimului de democrație populară. El a împărțit bandiților de sub comanda sa 4000 de arme și o mare cantitate de grenade. Criminalii conduși de el au devastat locuințele a 50 de muncitori și se pregăteau să asasineze pe comuniștii și activiștii fără de partid din oraș pe baza unei liste pregătite dinainte. Asasinatul în masă nu a putut fi comis deoarece între timp armata sovietică l-a dezarmat pe Kovacs și pe complicii săi.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel 7.60.10. Secția scri sori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS — 3452 — 52